

KŘESŤAN A HUDBA

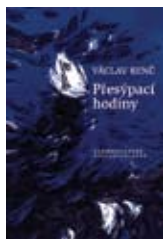
AKTUALITY Z DIECÉZE

**ROZHOVOR S MILOSLAVEM RŮŽIČKOU
CESTOU VIKARIÁTEM NÁCHOD**

KARMELITÁNSKÁ KNIHKUPECTVÍ

Knihkupectví U sv. Ignáce, Chelčického 8, Jičín, tel.: 493 721 967, e-mail: jicin@kna.cz

a Knihkupectví U katedrály, Velké nám. 36, Hradec Králové, tel.: 495 063 173, e-mail: hradec@kna.cz

Václav Renč

Přesýpací hodiny

Jde o poslední lyrickou sbírku, kterou známý katolický básník ještě autenticky připravil k tisku. Je to jistým způsobem suma a odkaz básnické zkušenosti, která je nedílnou zkušeností životní: poslední definitivně uspořádaná sbírka autorovy zralé tvorby.

Váz., 90 s., 199 Kč

Notker Wolf

Andělé v kurzu

Nejvyšší představený benediktinského řádu, Notker Wolf, po úspěšné knize Prokletý mobil, která v našem nakladatelství vyšla před dvěma lety, se i v dalších svých zamyšleních zabývá malými i většími všedními problémy, které se týkají každého člověka.

Brož., 103 s., 119 Kč

NAKLADATELSTVÍ PORTÁL

Portál – Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00 Praha 8, www.portal.cz

Annika Tetzner

Červená stuha

Terezínské ghetto očima dítěte

Soubor tří povídek, v nichž autorka zprostředkovává vlastní zkušenost malého dítěte v terezínském ghettu. Příběhy vyprávěné dětským jazykem jsou určeny především malým čtenářům, ale osloví i dospělé. Vedle obrazů hladu, strachu, smutku tu stojí zážitky blízkosti, radosti a malých vítězství.

Váz., 64 s., 215 Kč

Petr Weissman

Poděkování na každý den

Knížka je pokračováním svazků Laskavé slovo na každý den, Využít každý den a Vlídna povzbuzení na každý den. Znovu je postavena na příbězích s pointovaným vyzněním na téma každodenního života (výchova, manželství, láska, odpuštění, smrt, přátelství). Příběhy nebo úvahy jsou uvedeny citátem známých osobností, na konci stručného textu bude krátká výzva k uskutečnění na určitý kalendářní den. Čtenáři se znovu setkají s oblíbenými postavami spisovatelů, výtvarných umělců a mudrců z předchozích knih. Kniha je určena všem milovníkům dárkových knih se spirituální tematikou.

Brož., 372 s., 175 Kč

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1, tel./fax: 224 818 757

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz, knihkupectvi@paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz

Tanguy Marie Pouliquen

Duchovní zkouška

Cesta růstu

Výraz „duchovní zkouška“ může překvapit, nebo dokonce vyvolat odmítnutí či strach. Nemůže se ale právě zkouška stát místem setkání s Bohem lásky a něhy? Autor, inspirovaný sv. Janem od Kříže, nás vede cestou, na které Bůh očisťuje milující duše od všeho, co je rozptyluje, aby je proměnil a ještě silněji připoutal k sobě.

Brož., 93 s., 105 Kč

Philippe Madre

Adorace a útěcha

Prosté modlitby

Jak „prožít adoraci tak, aby se stala šťastným setkáním, které přináší božskou útěchu“? Nepředkládá se pouze „metoda“, jak se lépe modlit před Nejsvětější svátostí, ale především autorova zkušenost s vlastním smyslem adorace – tím je hluboký a pravdivý vztah s Pánem života, který přináší pokoj a proměňuje život.

Brož., 78 s., 99 Kč

Svatováclavské oslavy v Hradci Králové

Den české státnosti – přehlídka a žehnání koní na Velkém náměstí

Biskupství královéhradecké, Magistrát města Hradec Králové a Hřebčín Equus Kinsky si vás dovolují pozvat u příležitosti oslavy státního svátku **Dne české státnosti – slavnosti svatého Václava** na již tradiční přehlídku koní, kočárů a dobových kostýmů. Součástí programu přehlídky je také žehnání koní, na které si majitelé koní mohou přivést své koně.

Letošní Svatováclavská přehlídka koní je opět zařazena do programu Calendarium Regina a jejím ústředním mottem pro tento rok je idea „**Hrajeme si s koňmi**“. Program tak jako každý rok doprovodí tradiční jarmark na Velkém náměstí. Akce se koná v Hradci Králové na Velkém náměstí **ve středu 28. září 2011 od 15.00 hodin**.

V 18.00 hodin hradečtí zvoníci rozezní soustavu pěti pozdně gotických zvonů na Bílé věži a katedrále Svatého Ducha včetně zvonu sv. Augustina. **V 18.30 hodin se bude v katedrále Svatého Ducha konat slavnostní pontifikální bohoslužba**, kterou bude celebrovat královéhradecký biskup Mons. Jan Vokál.

Prosíme duchovní správce všech farností, aby upozornili chovatele koní ve svých farnostech na výše uvedenou možnost jejich účasti na žehnání koní. Je možné a dokonce velmi vhodné, aby se tito případní zájemci dostavili k žehnání koní v kostýmech odpovídajících mottu letošní Svatováclavské přehlídky koní. Všechny přesné pokyny pro účast na této akci vydá pan Petr Půlpán.

Srdečně zveme všechny milovníky a obdivovatele koní.

Kontakt pro jezdeckou veřejnost:

Petr Půlpán, Hřebčín Equus Kinsky, 289 12 Hradištko u Sadské, mobil: 777 247 110, e-mail: js@equus-kinsky.cz

Kontakt pro širokou veřejnost:

Michal Šafranko, Biskupství královéhradecké, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, tel: 4 95 063 611

OBSAH

Aktuality	4
Servis	7
Téma: Křesťan a hudba	8
Rozhovor s Miloslavem Růžičkou	11
Cestou vikariátem Náchod	12
Z biskupství	14
Pozvánky na akce	15
Charitní listy	19

Fotografie z titulní strany: V letošním roce se Neratov zařadil mezi hlavní poutní místa diecéze (autor: Josef Krám)

Vydává: Biskupství královéhradecké, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové. Redakce: IKD, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, telefon: 4 95 063 422, e-mail: ikd@diecezechk.cz, www.diecezechk.cz/ikd. Vedoucí externí komunikace: Mgr. Barbora Hronová, Šéfredaktor: Mgr. Luděk Bárta, tel.: 737 215 332; redakční rada: P. ICLic. Karel Moravec, P. Mgr. Zdeněk Skalický, ThLic. Ing. Marie Zimmermannová, Ing. Hana Demlová, Mgr. Jaroslava Kopecká, Mgr. Bronislava Halbrštátová, Mgr. Petr Polehla, Ph.D., Mgr. Ludmila Horáčková, Jana Karasová. Sazba a tisk: Tomáš Barčík – design studio, tomas.barcik@design-studio.cz, tel.: 604 726 996, Evidenční číslo: MK ČR E 10261. Měsíčník. Cena: 20 Kč. Roční předplatné: 220 Kč. Bankovní spojení: Raiffeisenbank, a. s., Hradec Králové, č. ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). Uzávěrka příštího čísla: 6. 9. 2011 Vychází s církevním schválením. **Redakce si vyhrazuje právo na krácení dodaných textů.**

KUTNOHORSKÁ FARNOST OSLAVILA SVÁTEK SVÉHO PATRONA SV. JAKUBA

Vrcholem loňských oslav 600 let farnosti u sv. Jakuba v Kutné Hoře byl předposlední červencový víkend, kdy farnost slavila svátek svého patrona, svatého apoštola Jakuba. Na letošní rok sice podobně kulaté výročí nepřipadá, to však nebylo důvodem k vynechání svatojakubských oslav. Proběhly o víkendu 23. a 24. července.

Zahájení se ujal brněnský vokální soubor Societas Incognitorum, který na sobotní večer připravil koncert ze skladeb renesančních a barokních autorů. Soubor nabídl k poslechu díla zejména těch skladatelů, jejichž život souvisel s českým a moravským regionem a jejichž jména během času neprávem upadla v zapomnění. Nedělní program oslavy začal slavnostní bohoslužbou, jíž předsedal Mons. Jan Vokál. Od převzetí svého biskupského úřadu navštívil Kutnou Horu poprvé. Po mši svatě odpovídal na dotazy farníků v krátké besedě a s některými z nich se setkal také osobně při neformálním posezení.

Odpolední program byl zahájen Vodnickou pohádkou, svérázným představením divadelní společnosti Koňmo. Herci se svými loutkami pobavili nejen děti, ale i jejich rodiče, a přilákali pozornost řady kolemjdoucích. Po skončení pohádky na děti čekaly aktivity v samotném kostele sv. Jakuba. Prostřednictvím několika her si mohli nejmenší návštěvníci vyzkoušet, co všechno obnáší stavba takového chrámu, od plánů přes těžbu stavebního materiálu až k výzdobě před posvěcením. Venku hrála opět hudba a v prostorách arciděkanství měli lidé možnost zhlédnout výstavu mapující rekonstrukce kostela sv. Jakuba v polovině 20. století a v současnosti. Pozdní odpoledne bylo ve znamení přednášky

*Představení divadelní společnosti Koňmo,
autor: Cyril Malík*

a besedy s Jiřím Štouračem o jeho pěší pouti z Čech ke hrobu sv. Jakuba ve španělském Santiago de Compostela. Celá oslava byla zakončena společnou modlitbou nešpor a požehnáním ve farním kostele sv. Jakuba.

Na přípravách a průběhu oslavy se podílela velká řada dobrovolníků z farnosti, akci podpořilo město Kutná Hora a také řada místních médií. Kromě radosti pro nás z této spolupráce vychází naděje, že se z Oslavy sv. Jakuba stane tradice.

Kateřina Telecká

DIECÉZNÍ POUŤ NEMOCNÝCH A RODIN KE SVATÉ ZDISLAVĚ

*Voda ve studánce přitahovala řadu poutníků,
autor: Hana Frančáková*

V sobotu 16. července se uskutečnila pouť královéhradecké diecéze ke svaté Zdislavě do Jablonného v Podještědí. Poutníky vedl poprvé biskup Jan Vokál. Bezprostředně po příjezdu byla možnost malého ztišení při modlitbě a díky přítomným kněžím také příležitost ke svátosti smíření. Slavnost uvedla beatifikační hymna ke cti Jana Pavla II., jejíž premiéra zazněla 1. května v Římě: „Otevřete brány Kristu, odvahu, nebojte se, ať je Vaše srdce dokořán, otevřeno Lásce Boží“. Pro přítomné děti byl v průběhu homilie připraven zvláštní program, během kterého vyrobily drobné dárky pro obětní průvod a v následné katechezi si připomenuly význam křtu. Svátost nemocných letos přijalo více než 150 poutníků. Někteří z nich tak stáli až na venkovních schodech baziliky. Program byl zakončen společnou modlitbou u hrobu svaté Zdislavy a následnou poutí k Zdislavině studánce a na hrad Lemberk.

Hana Frančáková

NERATOV SE ZAŘADIL MEZI HLAVNÍ POUTNÍ MÍSTA DIECÉZE

Vyvrcholením letošní srpnové pouti do postupně obnovovaného barokního kostela Nanebevzetí Panny Marie v Neratově na samých hranicích s Polskem byla v neděli 14. srpna mše svatá. Při bohoslužbě biskup Jan Vokál požehnal novou sochu neratovské Madony a z moci apoštolského úřadu pastýře královéhradecké diecéze zařadil svatyni mezi hlavní poutní místa diecéze. Sochu Madony podle vlastního návrhu vyřezal rokytnickým řezbář Alexej Litviňuk a po vzoru 350 let staré události ji do Neratova přineslo o den dříve poutní procesí z Rokytnice v Orlických horách.

Neratov (pův. Bärnwald) byl významným poutním místem již od poloviny 17. století. Na pouť sem přicházely zástupy poutníků z Čech i Kladska. Proto zde v 18. století byl vystavěn chrám zasvěcený Panně Marii Nanebevzaté. Z pohledu dějin umění je tento architektonický klenot, postavený v letech 1723 – 1733, stavbou, která zachycuje pronikání zásad tehdejšího radikálního baroka do venkovského prostředí. Po požáru v roce 1945 nebyl opraven, k propadnutí střechy došlo na konci padesátých a roku 1973 mělo dojít k jeho úplné demolici. K ní jen zázrakem nedošlo. Na obnově chrámu i života samotné obce se

od devadesátých let za pomoci dalších organizací i soukromých osob podílí především Sdružení Neratov.

Josef Krám

Žehnání neratovské Madony, autor: Josef Krám

POUTNÍ MÍSTO SV. ANNY U POHLEDU LETOS OSLAVILO 250 LET

Své letošní velké jubileum – 250. výročí od svého vysvěcení – slavil poutní kostel sv. Anny u Pohledu kvůli nepřízni počasí v uplakané atmosféře. Ani občasný déšť v první den poutních slavností, v úterý 26. července, neodradil poutníky od návštěvy tohoto půvabného svatostánku. „Promiňte, s dovolením, potřebujeme se dostat na kůr,“ probíjeli si krátce před desátou cestu k varhannímu kůru zpěvačky z řad místních farnic. Kostel byl totiž tak zaplněn věřícími, že se někteří ani nevešli dovnitř.

Poté, co byl v závěru bohoslužby požehnan benefiční týdení stolní kalendář věnovaný svatoanenskému poutnímu místu vydaný ku příležitosti jubilea, měli u sakristie kostela plné ruce práce dobrovolníci, kteří zajišťovali jeho vydávání poutníkům. Odnést si ho mohl každý, kdo na probíhající opravy rokokového kostela věnoval více než 75 korun.

Nemalý zájem byl také o perníčky ve tvaru kostela, kterých hned pět set obětavě napekla místní farnice paní Eisová. Kdo daroval na opravu kostela alespoň dvacetikorunu, mohl si je na památku odnést domů, a nebo hned sníst. „Jsou opravdu vynikající, koštovali jsme je,“ vychvalují farníci s úsměvem perníčky.

Davy věřících doputovaly i na odpolední bohoslužbu. Před ní byla sloužena pobožnost křížové cesty. Věmec kapliček zasazených do svěží zeleně obkružuje kostel svaté Anny, který letos po mnoha desetiletích opět září novotou. Již dvěma třetinám jeho štukové rokokové fasády byla vrácena původní podoba z osmnáctého století.

Po ukončení křížové cesty byl slavnostně vysvěcen obnovený kříž. Ten upomíná na morový hřbitov, na kterém v osmnáctém století našla poslední odpočinek více než stovka místních obyvatel. Následovala odpolední bohoslužba s ordináři za doprovodu elektrické kytary a zpěvu pohledských členů křesťanského společenství.

Navzdory počasí se poutní oslavy vydařily i následující víkend během tzv. Velké pouti. V sobotu byla zahájena v pohledské kapli Všechny Svatých výstava artefaktů z depozitáře a farního archivu. Hudební doprovod na varhany zajistil František Petr. Touto skromnou formou si mohli návštěvníci i místní připomenout řeholní společenství cisterciáček v Pohledu, duchovní správce působící zde od roku 1782 či se obdivovat cenným liturgickým rouchům. V neděli 31. července od brzkého rána ke sv. Anně putovali věřící, aby byli účastní bohoslužeb. „Paradoxně díky trvajícím deštím jsme si mohli užít klidnější atmosféry bez rušících atrakcí a především vzájemné blízkosti, když nám nebe nedopřalo slavit hlavní mši svatou u venkovního oltáře nýbrž uvnitř kostela,“ shrnul farník Jan Novotný. Celebrantem mše byl P. Jakub Jan Med, duchovní správce, jenž stál na počátku obnovy poutního místa. Slavností se zúčastnilo přes sedm stovek lidí.

V krátkosti připomeňme, že podle pověsti byla kaple postavena na místě, kde v roce 1730 zapadl při lovu do bažiny písař z dnes již zaniklého kláštera v Pohledu. Protože se z bahna nemohl vyprostit, začal se modlit. Tu uslyšel z hloubi hlas varhan a chorál vzývající matku Panny Marie svatou Annu. Začal se tedy modlit k této světici a po nějaké době se mu skutečně podařilo z bahna vyprostit. Z vděčnosti nechal u tohoto místa vystavět kapličku. Při jejím budování narazili dělníci na silný pramen, který do ní svedli. Záhy se zjistilo, že je léčivý a na kopec u Pohledu začaly proudit davy poutníků. Protože darů vděčných poutníků přibývalo, bylo v roce 1760 rozhodnuto vystavět prostornější svatostánek, a tak vznikl dnešní poutní kostel. Později tu byly v provozu i lázně, které se mohly pochlubit mezinárodní klientelou. Voda spolu s vírou poutníků konala zázraky i v poměrně nedávné době, poslední zde byl zaznamenán v roce 1962.

Jan Novotný a Zuzana Klementová

CHRUDIM OŽILA SALVÁTORSKOU POUTÍ

(Ib) – Více než 350 let trvá v Chrudimi úcta milostného obrazu svatého Salvátora – Spasitele. Tato chrudimská tradice trvá bez přerušení do dnešních dnů. „Letošní pouť byla pro nás zvlášť významná díky návštěvě otce arcibiskupa Mons. Dominika Duky. Dlouho jsme se na ní chystali a za její zdárný průběh se společně modlili,“ sdělil správce farnosti P. Jiří Heblt. V doprovodném programu nabídla farnost veřejnosti jak poučení, tak duchovní povzbuzení. Tedy něco, co možná v hlučném reji kolotočů trochu zanikalo, ale vnímavému člověku přineslo nesporně více. Čtvrteční večer v týdnu před slavností patřil přednášce P. Radka Martinka, historika a odborníka na církevní textilie na téma Textilní relikvie spojované s Kristem. V pátek se v kostele sv. Kateřiny uskutečnil Večer chval. Díky kladnému ohlasu všech zúčastněných chtějí v Chrudimi s touto aktivitou pokračovat i v budoucnu. V předvečer slavnosti se věřící účastnili slavnostních zpívaných nešpor a následné adorace. Měli také možnost uctít milostný obraz sv. Salvátora. Pražský arcibiskup sloužil následujícího dne dopoledne, tedy 7. srpna, slavnostní bohoslužbu v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Odhadem se jí účastnilo přes pět stovek poutníků. Po ní proběhla v kostele krátká beseda s přítomnými. Arcibiskup Duka požehnal také nově opravený farní sál v budově arciděkanství.

Na závěr své návštěvy navštívil Dominik Duka v doprovodu starosty města Petra Řezníčka Museum barokních soch. To vzniklo z bývalého kapucínského kostela sv. Josefa. Museum by mělo být slavnostně otevřeno 10. září 2011 za účasti biskupa Josefa Kajneka.

*Mše svatá během Salvátorské pouti,
archiv Řkf Chrudim*

Mládež se může hlásit do nového kurzu pro animátory

Diecézní centrum pro mládež zahajuje na podzim 2011 nový Animátorský kurz. Jedná se o tříletý cyklus formačně-vzdělávacího programu pro mládež ve věku 16–25 let. Kurz obsahuje čtyři víkendová setkání ve školním roce a pětidenní soustředění o letních prázdninách v DCŽM Vesmír. Program zahrnuje formaci skrze život ve společenství, vzdělávání v otázkách víry, v učení církve, v práci s dětmi a mládeží, přednášky, diskuse, liturgii, modlitbu, tvůrčí činnost, práci i sport. Zájemci musí splňovat tyto podmínky: být věřící, pokřtěný katolík, mít chuť dělat něco pro druhé a být z královéhradecké diecéze. Přihlášky jsou ke stažení na www.diecezehk.cz. Řádně vyplněné (nutnou součástí přihlášky je doporučení kněze!) je třeba zaslat na adresu DCM, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové, a to nejpozději do 25. září 2011. Informace na dcm@diecezehk.cz nebo na tel.: 737 215 336.

Zdislava Černochová

*Účastníci kurzu se vzdělávají i v otázkách víry,
foto: archiv DCŽM Vesmír*

BĚHEM POUTI NA SNĚŽKU UKÁZALY HORY SVOU DRSNOU TVÁŘ

(TS ČBK) – Tradiční bohoslužby v kapli svatého Vavřince na Sněžce se zúčastnil i prezident republiky Václav Klaus. Při příležitosti svatovavřínecké pouti se prezident setkal i s novým královéhradeckým biskupem Janem Vokálem, který bohoslužbu koncelebroval. Hlavním celebrantem poutní mše svaté byl letos legnický biskup Štefan Cichy, který přivedl polské pout-

níky. Ti se oslav svátku svatého Vavřince na Sněžce každoročně účastní v hojném počtu a bývají mezi nimi i vysocí ústavní činitelé. Kvůli špatnému počasí, podle organizátorů nejhoršímu za posledních deset let, se bohoslužba tentokrát nekonala pod širým nebem, ale přímo v kapli a zúčastnilo se jí méně lidí než obvykle.

SVATÁ FILOMÉNA V KOCLÍŘOVĚ SMIŘOVALA NÁRODY

Koclířovská farnost oslavila svátek své patronky ve společnosti bývalých obyvatel obce německé národnosti. Těch nakonec dorazilo sedmdesát. Jedním ze symbolů odpuštění mezi oběma národy bylo odhalení pamětní desky smíření. V sobotu 13. srpna ji po hlavní bohoslužbě odhalil olomoucký světící biskup Josef Hrdlička. V Koclířově nyní na návštěvníky čeká nejen velký areál s poutním domem a památníkem Jana Pavla II. v Českomoravské Fatimě, ale také nově opravený kostel sv. Filomeny a sv. Jakuba

Shromáždění u pamětní desky, autor: Hana Frančáková

s restaurovanou kamennou křížovou cestou. Tam je také u hrobu posledního starosty Koclířova německé národnosti z rodu Lamačů umístěna pamětní deska smíření. Další podobné setkání by se mělo v Koclířově uskutečnit za dva roky.

Hana Frančáková

Výročí kostela ve Velešicích

(Ib) - V sobotu 13. srpna ve Velešicích na Jičínsku oslavili poutní slavnost a zároveň si připomněli 400 let od dokončení chrámové lodi kostela Nanebevzetí Panny Marie. Mons. Pavel Rousek, farář z Vysokého Veselí, pod které obec Velešice spadá, přivítal na slavnosti královéhradeckého biskupa Mons. Jana Vokála. Po bohoslužbě, které se zúčastnila zhruba stovka poutníků, se konalo na farní zahradě malé pohoštění a beseda. Místní farníci se na ní s radostí setkali s dlouholetým duchovním správcem ve Vysokém Veselí, P. Antonínem Koukalem. Ten zde působil od svého vysvěcení v sedmdesátých letech až do odchodu na trvalý odpočinek do kněžského domova ve Staré Boleslavi v roce 2007. Po celou dobu neúnavně pečoval o svěřené kostely a farní budovy. Přes četné překážky ze strany úřadů komunistického Československa se mu řada z nich podařilo téměř svépomocí opravit. Mons. Pavel Rousek k tomu poznamenal: „S výsledky jeho práce se setkávám na každém kroku a stále musím obdivovat nasazení, se kterým ve farnosti působil. Během posledního rozhovoru na mě silně zapůsobilo, když mi P. Koukal řekl, že se za nás nejen modlí, ale že tu duchovně bydlí s námi.“

Liturgický kalendář

4. září – 23. neděle v mezidobí

1. čtení: Ez 33,7-9

Žalm: Žl 95(94)

2. čtení: Řim 13,8-10

Evangelium: Mt 18,15-20

11. září – 24. neděle v mezidobí

1. čtení: Sir 27,33-28,9

Žalm: Žl 103(102)

2. čtení: Řim 14,7-9

Evangelium: Mt 18,21-35

18. září – 25. neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 55,6-9

Žalm: Žl 145(144)

2. čtení: Flp 1,20c-24,27a

Evangelium: Mt 20,1-

25. září – 26. neděle v mezidobí

1. čtení: Ez 18,25-28

Žalm: Žl 25(24)

2. čtení: Flp 2,1-11

Evangelium: Mt 21,28-32

Úmysly apoštolátu modlitby

Září 2011

Všeobecný úmysl:

Za učitele, aby svým žákům předávali lásku k pravdě a vychovávali je k opravdovým mravním a duchovním hodnotám.

Misijní úmysl:

Aby křesťanská společenství na asijském kontinentě horlivě hlásala evangelium a vydávala radostné svědectví o kráse víry.

Úmysl našich biskupů:

Za to, aby všechna společenství v církvi, zejména ve farnostech a rodinách poskytovala pomoc a věnovala pozornost těm, kdo byli pokřtěni, nebo se na křest připravují.

KŘEŠŤAN A HUDBA

Vztah hudby a křesťanství se vyvíjí již staletí. Hudba vždy byla důležitým prvkem při bohoslužbách, ale byla a je také často zdrojem určité kontroverze a názorových rozporů. V dnešní době jsou možná nejvíce slyšet rozpory mezi zastánci klasické varhanní hudby a příznivci vníkaní modernějších prvků do liturgické hudby. Je to ale jen velmi úzký pohled na věc. Hudba, která zní při bohoslužbách a modlitbách, která je prostředkem pro modlitbu a meditaci, je jen jednou stranou mince. Křesťan sám může v hudbě hledat prostředek vyjádření, komunikace a potažmo evangelizace. A někdy ani taková hudba, které nese určité poselství inspirované křesťanstvím, nemusí mít hned přívlastek křesťanská. Hudba zkrátka může v životě křesťana hrát opravdu mnoho rolí. A právě širší podob takového vyjádření může být obohacením nejen pro křesťany.

Barbora Hronová

Nabídnout lidem to, co ještě neznají

Před časem jsem během rozhovoru s jedním rozhlasovým redaktorem zaslechl, že slabinou křesťanských médií je výběr hudby. Protože jsem rozhovor zaměřoval jiným směrem, nijak jsem výrok nekomentoval. Až nyní, při přípravě této tematické dvojstránky, mě jeho slova přivedla k zamyšlení. Je to skutečně tak špatné? Křesťanství

po staletí inspirovalo všechny druhy umění, včetně hudby. Proč by si mělo najednou se světem moderní hudby přestat rozumět? Na otázky mi odpovídal **Milan Tesař**, hudební redaktor a dramaturg Radia Proglas a hudební publicista.

Existuje vůbec něco, co bychom mohli nazvat křesťanskou hudební scénou?

Křesťanská hudební scéna má velmi mlhavé obrysy. Na jedné straně existuje hudba, jejímž prvotním cílem je chválit Boha, případně doprovázet bohoslužbu. Na straně druhé známe „civilní“ písně křesťanskými myšlenkami jednoznačně inspirované (např. tvorba Bratrů Ebenů, Trabandu nebo některé písně Hradišťanu). Přejít mezi těmito dvěma póly je velmi pozvolný a prochází i napříč repertoárem jednotlivých skupin. Trabant například hraje jak písně s jasným křesťanským apelem, tak „hospodské“ příběhy o postavičkách z okraje společnosti. Navíc mnoho kapel odmítá nálepku „křesťanská“ jen proto, že chtějí oslovit širší spektrum publika.

Nakolik jde s dobou? „Kytarovky z Hosany“ dnes znějí už hodně archaicky. Přitom o křesťanské kapele, jež by se vydala třeba do oblasti elektroniky, jsem neslyšel.

Zatímco na začátku 90. let byl jedním z nejposlouchanějších žánrů u nás folk (a také křesťanské kapely vycházely nejčastěji z folkového obsazení), dnes mladí lidé dávají přednost jiným žánrům. Mění se tedy nutně i tzv. křesťanská scéna: více inklinuje k rocku nebo popu. Řada křesťanských kapel dnes běžně používá i elektronické zvuky, ale zpravidla jen jako jeden z nástrojů. Ještě více než u nás však jde s dobou křesťanská scéna na Slovensku (tamní členové křesťanských kapel se současně stali vyhledávanými producenty na poli komerční hudby, např. Marián Kachút, bývalý člen skupiny Atlanta).

S pravidelností se vynořuje názor o neslučitelnosti některých žánrů s křesťanstvím. Nejčastěji to „odnese“ rock, přitom

i zde se pohybuje řada kapel, které se hlásí přímo ke křesťanství nebo alespoň pozitivním životním hodnotám. Jak se na věc díváte vy?

Považovat dnes rock za jakkoli extrémní druh hudby je anachronismus. Rock se od svého vzniku v 50. letech stal samozřejmou součástí hudební scény a dnes tvoří její střední proud (podobně jako ve 30. letech například swing). Rock dnes zdaleka není hudba (jen) mladých, poslouchají jej i 60letí a starší posluchači. Nejde o nic jiného než o určitou rytmickou strukturu, na kterou můžeme naroubovat jakékoli poselství, tedy pozitivní i negativní. Ve světě už dávno ukázaly megahvězdy typu U2 nebo Boba Dylana, že komerčně úspěšný rock s křesťanstvím propojit lze.

Čím se řídí hudební dramaturgie rádia Proglas? Jaké žánry se snažíte posluchačům nabídnout?

Moje hlavní zásada je: Nabídnout lidem to, co ještě neznají a co jinde neuslyší. V dnešní době představuje internet nepřehlednou studnici hudby všech žánrů a úkolem médií by mělo být pomoci lidem se v tom množství zorientovat, nabídnout to nejzajímavější. Proto se snažíme hrát hudbu většiny žánrů (od vážné hudby přes jazz, blues, world music, folk až po rock, alternativu nebo vybrané zajímavé ukázky z elektronické hudby) a uvádět ji formou profilových pořadů a rozhovorů do souvislostí. To, co posluchač už zná, nepotřebuje poslouchat z rádia, protože se k tomu dostane jinak.

Luděk Bárta

Hudba je radost

Na území východních Čech můžete v průběhu celého roku navštívit řadu festivalů křesťanských kapel. Namátkou jmenujme jarní Springfest ve Vysokém nad Jizerou nebo Klášterfest v Kutné Hoře a třeba podzimní Přibyslavské nocturno. Využil jsem zkušeností jejich pořadatelů a zkusil se zeptat po nových jménech. Byl jsem až překvapen, kolik se mi jich sešlo. Podle časových možností a příznám se, i podle svého vkusu, jsem se rozhodl představit následující dvě seskupení.

STUDENÁ SPRCHA

Za kapelu z Kutné Hory promluvila její zpěvačka Barbora Hlavinková.

Jak dlouho hraje?

V současném složení, to je basa, el. kytara, bicí a zpěv, od roku 2007. Sešli jsme se po mnoha letech s tím, že si jen natočíme staré věci, písničky. Nahráli jsme si desku Kazatel a uspořádali koncert, a pak nás to zase chytlo a my začali více hrát a tvořit nové písničky. V současné době se chystáme na novou desku, kterou chceme točit v zimě.

Kam byste se žánrově zařadili?

Naši hudbu řadíme mezi crossover.

Koho považujete za svůj hudební vzor?

To je těžké, každý z nás má rád něco jiného. A taky jinou hudbu poslouchá. Já například mám ráda brit pop a Jamese Browna. Petr (kytarista) zase blues a Pražský výběr, Tonda (basa) funky a Red Hot Chili Peppers a David (bicí) zase death metal nebo jiné odnože tvrdé muziky. Ale na jedné kapele se shodneme všichni, a to na U2.

Odráží se nějakým způsobem ve vaší tvorbě víra?

Věříme, že ano. Nejsme chválicí kapela. V textech poukazuje na to, že život má i jiný odkaz než ten materiální.

Jak vás přijímá publikum, které nemá mnoho zkušeností s křesťanstvím?

Mnohdy lépe než to křesťanské. Naše hudba a ani texty nejsou přímočaré a na první poslech nelze poznat, že jsme kapelou křesťanskou. Zpočátku jsme se snažili hrát na křesťanských akcích, ale zjistili jsme, že jsme pro toto publikum bohužel těžce stravitelní. Setkávali jsme se s předsudky. Zní to asi drsně, ale pro nás je daleko větší odměnou uspět mezi „nevěřícími“, než bojovat s větrnými mlýny ve stojatých vodách křesťanské scény. Srdečně vás zveme na naše koncerty. Více na www.bandzone.cz/studenasprrcha.

BLABOVY STROMY

Skupina z Litomyšle je svázána s prostředím Církve bratrské. Slovo si vzal Jindřich Klíčka, hlavní kapelník, kytarista a zpěvák.

Jak dlouho hraje?

Na přelomu roku 2006/2007 jsme se zavřeli do zkušebny

a začali tvořit první písničky. Aktivně koncertovat a natáčet Demo nahrávky jsme začali v roce 2008. Posluchači mohli Blaby slyšet v klubech (Litomyšl, Česká Třebová), na soutěžích (Vox, Hudební liga města Pardubic), festivalech (Klásterfest, Náměšťfest), soukromých akcích, benefcích (Tříkrálová sbírka), ale i křesťanských akcích (englishcamp, Sjezd diecézní mládeže, otevření Nového kostela v Litomyšli).

Kam byste se žánrově zařadili?

Jednotlivé „stromy“ (rozuměj členové kapely) rostly na různých půdních typech – od hardrockové šotoliny až po popový humus! Pokusím se to shrnout globálně: alternativní rock.

Koho považujete za svůj hudební vzor?

Nastíním kapely, které v kapele jako jednotliví muzikanti posloucháme: Joe Satriany, Petr Kalandra, Ram Adonai, Karel Kryl, Bryan Adams, Traband, Jeremy Camp...a mnoho dalších... Myslím obecný vzor by mohl být: Vladimír Mišík a ETC.

Odráží se nějakým způsobem ve vaší tvorbě víra?

Základním posláním fungování kapely je přinést evangelium do míst, kam obvykle kazatelé nechodí. Texty písni jsou misijně zaměřené, vypráví o hledání a o nalezení cesty k Bohu. Pokud posluchače hudba zaujme, může navštívit web kapely (www.blabovystromy.cz). Zde najde kromě obvyklých informací, jakými jsou plánované koncerty nebo kronika, také písničky ke stažení nebo osobní příběhy muzikantů.

Jak vás přijímá publikum, které nemá mnoho zkušeností s křesťanstvím?

Posluchači vnímají, že texty nejsou oddechovou, či alternativní poezií. Někdo oceňuje, že je skvělý, že to není jen „náladovka“, že naše hudba nese určité poselství, či slovy některých posluchačů „filosofii“. Někomu se líbí hudba a z textů zažívá rozpaky. Někdy je dramatické ticho po dohrání některé písničky, které se ale nakonec dost často změní v potlesk. Co se týče křesťanských akcí: Speciální atmosféru mají sjezdy křesťanské mládeže. Je cítit, že publikum a doufám i my, nejedeme jenom „na sebe“ – pro svoje potěšení a ukrácení dlouhé chvíle. Ale že je to zároveň určité vyjádření radosti ze života, vděčnosti za něj Bohu, za dar hudby a možnosti to společně prožívat společně.

Luděk Bárta

My odejdeme, ale knihy budou mluvit za nás

MILOSLAV RŮŽIČKA

V červnu letošního roku vydal bývalý politický vězeň Miloslav Růžička (85) druhý díl knihy Vyhnanci, ve kterém zachycuje osudy vystěhovaných selských rodin v rámci Akce K. Čtenáři z ní mohou načerpat řadu informací o jedné z tragických kapitol našich dějin. V rozhovoru jsme se dotkli průběhu jeho života i pohnutek, které ho vedly k sestavení těchto příběhů komunistického bezpráví. Oba díly by měly být k dostání v každém větším knihkupectví, nebo přímo u autora ve Vilémově č.p. 47.

V jakém prostředí jste vyrůstal?

Narodil jsem se na podzim roku 1925 v rodině soukromého zemědělce. Obhospodařoval 15 hektarů, což nás později dostalo do kategorie tzv. kulaků, vesnických boháčů, proti kterým komunisté zahájili doslova tažení. Školy jsem se nejprve bál, ale pak jsem do ní chodil rád a učení mi šlo. Pětitřídku jsem navštěvoval ve Vilémově, měšťanku v Golčově Jeníkově. Když jsem byl ve čtvrté třídě, přišla mobilizace a můj otec s čeledínem museli narukovat. Maminka najednou zůstala na těžké podzimní práce sama. Musel jsem školní docházku přerušit a jít jí pomoci. Přestože jsem byl spíše slabý chlapec, musel zvládnout koně, abychom vykopali brambory a zorali. Pak už jsem se do školy nevrátil a zůstal v hospodářství. Později jsem si dodělal dva roky zimní hospodářské školy v Čáslavi. V padesátých letech se maminka do podobné situace dostala ještě jednou. Já už jsem seděl ve vězení a otce zatklí za neplnění dodávek. Tehdy se v celé vesnici nenašel nikdo, kdo by jí podal pomocnou ruku, kromě jednoho evangelického faráře, který se nebál a nestyděl pomoci.

Co se u Vás změnilo s nástupem komunistů k moci?

V posledních únorových dnech roku 1948 jsem se shodou okolností končil vojenskou službu u ženistů v Písku. Cestou na nádraží jsem potkal tábor lidu. V duchu jsem se usmíval a říkal si, že se taková lůza u moci dlouho neudrží. Bohužel jsme se v tomto ohledu těžce mýlili. Přitom v poválečných letech se soukromí zemědělci začali rozmáhat, pořizovali si mechanizaci,

nové traktory apod., a to všechno bylo procesem kolektivizace rázně utnuto.

Za co jste byl zatčen a odsouzen vy osobně?

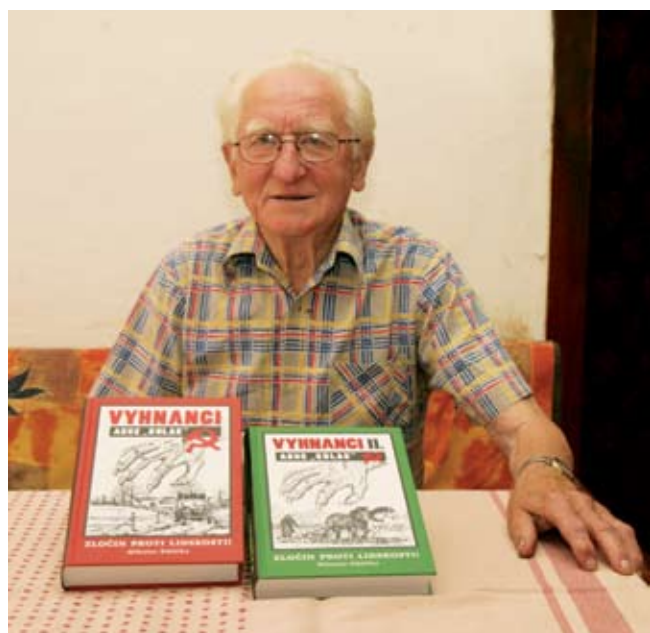
V roce 1950 se mi dostal do rukou ilegální leták požadující svobodné volby pod dozorem OSN. Využil jsem svého členství v ochotnickém divadelním spolku, v šatně ho přepsal na psacím stroji a rozeslal dál. Leták byl nalezen při domovní prohlídce u souseda, který byl zatčen v souvislosti se skupinou zdejšího faráře P. Josefa Chadrabý. Pak už nebylo pro StB těžké dostat se k dalším lidem. Před Vánocemi v roce 1951 jsem byl zatčen a umístěn do cely na Pankráci. Nikdo se nezabýval nějakým detailnějším pátráním, automaticky mě přiřadili do této odbojové skupiny. Byl mi navržen trest o délce patnácti let, nakonec jsem díky jednomu přisedícímu vyšel s pěti lety a po třech letech jsem byl na základě milosti prezidenta republiky propuštěn.

Jaké byly podmínky věznění?

To se těžko popisuje. Dnešní vězení připomínají spíše sanatoria. Byl jsem umístěn do uranových dolů na Jáchymovsku. Tenkrát se mezi tábory vězni různě přesouvali. Političti byli jednou zařazováni mezi kriminálníky, později zase od nich byli separováni, aby běžné zločince „nekazili“, neviděl jsem v tom pořádný systém. Ihned po příjezdu jsem šel na noční šichtu do dolu. Bez helmy, oblečení mi bylo velké, lampa – karbidka sotva blikala... Po čase jsem dostal infekční žloutenku a byl umístěn v karlovarské nemocnici. Nakonec jsem se uzdravil a našťastí se mohl přihlásit na práce na povrchu. Chvilku jsem pobyl u zedníků, pak jsem se dostal k vykládání vagonů. Těmi chodil veškerý materiál pro potřeby dolů. Sice jsme neměli žádné volné dny, ale práce na čerstvém vzduchu byla o poznání lehčí a zdravější než na šachtě. V paměti mi pevně uvízly nástupy. Každý den nás vyhnali na plac a dozorcí vyvolávali jména a počítali. Ale běda, když se nemohli dopočítat, to se pak stálo v dešti, nebo v zimě na mrazu, dokud jim počty neseseděly.

Existovalo něco, co Vám pomáhalo přežít?

Musím říci, že určitá naivita, už to brzy praskne a režim se každou chvíli zhroutí. Nám věřícím pomáhala modlitba i tajné bohoslužby, kterých jsme se účastnili, když byla možnost a zrovna jsme měli vedle sebe kněze. Důležitá byla i intelektuální činnost, já jsem třeba učil angličtinu od jednoho spoluvězně. Nelituji toho, přestože mi objev schované učebnice angličtiny přinesl deset dní korekce. Učení se angličtině totiž automaticky bachaři považovali za přípravu na útěk na západ.

Co na Vás čekalo po návratu z vězení?

Protože otec ještě udržel soukromé hospodářství, tak jsem po návratu z vězení dělal u něj čeledína. V ten čas vrcholil tlak na založení družstva ve Vilémově a naše rodina byla mezi třemi, které byly navrženy na vystěhování do tří dnů. Jeden z členů místního výboru strany však odmítl chodit na brigády na uvolněná pole, ostatní členové se k němu postupně přidali a nakonec byl návrh na vystěhování stažen. Družstvo se nakonec podařilo založit jinou léčkou. Největšímu sedlákovi ve vsi slíbili předsednictví v družstvu nebo vystěhování. Pod tímto nátlakem jim nakonec kývl na družstvo. Po roce byl samozřejmě z jeho vedení odstraněn, ale to na situaci již nic nezměnilo. Od 1. ledna 1958 začalo ve Vilémově fungovat družstvo. Za mnou přišli jako za posledním. Měl jsem na vybranou buď jít na horníka, nebo zůstat doma, ale vstoupit do družstva. Chtěl jsem zůstat u rodičů, a tak jsem se už podvolil. Jako jediný jsem měl ještě z vojny řidičský průkaz, takže jsem se hned stal traktoristou a za měsíc řidičem nákladáku, což mi vydrželo až do důchodu. Za volantem jsem seděl třicet let.

Jak jste se dostal ke shromažďování materiálů o vyhnaných sedlácích?

V průběhu mého trestu přicházeli do lágru „příbylcí“, tedy noví vězňové a velkou skupinu mezi nimi tvořili sedláci, jejichž rodiny byli v rámci Akce Kulak vystěhovány. Většinou to probíhalo tak, že byl živitel rodiny z vykonstruovaného důvodu odsouzen k vězeňskému trestu a rodina ze statku vystěhována. Poznal jsem tak mnoho lidských osudů a postupně je vstřebával, aniž by mě tehdy napadlo, že bych na toto téma něco sepisoval. Po sametové revoluci jsem se stal členem havlíčkobrodské organizace Konfederace politických vězňů. Trochu mi na její činnosti chybělo, že nedáváme veřejnosti žádné svědectví o tom, co jsme prožili. Kolegové mě tedy povzbuzovali, ať se něčeho podobného chopím, že mi pomohou. Samozřejmě že jsem v tom zůstal sám, ale nakonec z úsilí vznikla publikace „Osudy politických vězňů Havlíčkobrodsko“. Stále jsem však měl v hlavě osudy těch vyhnaných sedláků. Z cest po republice jsem si vybavoval ty opuštěné statky, jejichž ruiny němě žalovaly. Začal jsem tedy oslovovat své známé, jestli by mi neposkytli svůj příběh. Jejich shromažďování mi trvalo téměř tři roky a výsledkem byl první díl Vyhnanců. Ten vyšel v roce 2008.

Narazil jste během práce na nějaké obtíže?

Na celou řadu, například jsem nikde nesehnal autentické fotografie z průběhu stěhování. Tuhle scénu jsem chtěl v knize za každou cenu ale mít, a tak jsem se rozhodl použít alespoň ilustrace. Vzpomněl jsem si na svého spoluvězně Miloše Vlasáka, který uměl krásně kreslit a do skicáku zachytil řadu okamžiků z našeho věznění. Dokonce se mi povedlo sešit propašovat domů, ale přišel jsem se o něj po roce 1968, kdy jsem ho svěřil jednomu známému, aby kresby přefotil. Když jsem Miloše podruhé oslovil, trochu se zdráhal, že už se mu třese ruka, ale první díl stihl dokončit a scény vystěhování zachytil naprosto přesně.

Publikaci jste vydal ve vlastním nákladu. To neměl nikdo z nakladatelů zájem vydat knihu ve své režii?

Pan Miloslav Růžička u pamětního kamene obětem Akce Kulak před svým domem

Risknul jsem to. Dlouho jsem nemohl sehnat sponzora, oslovení nakladatelé také váhali. Obávali se, že je to specialita pro úzkou skupinu lidí-sedláků. V tomto ohledu se postavení sedláků po roce 1989 příliš nezměnilo. Jsou vyřazováni ze společenského kontextu, média si na ně ráda přisadí, sedláci zkrátka jako stav pomalu mizí, zůstávají jen velkofarmy. Sám jsem si nebyl jistý, jak bude kniha veřejností přijata. O to větší bylo překvapení, že během čtrnácti dnů zmizel celý náklad a já musel jít do tiskárny zajišťovat dotisk.

Liší se v něčem druhý díl od toho prvního?

Když kniha Vyhnanci vyšla, tak se mi najednou začala ozývat řada lidí, že by také chtěli se svým příběhem vystoupit na veřejnost. Myslím si, že jsem získal zkušenosti a kniha je více propracovaná. Doplnil jsem svůj životopis a příběhy z vězení, větší pozornost jsem věnoval také grafické stránce – doplnil jsem ilustrační mapky, je tam více fotek a obrázků. Už se mi schází příběhy na třetí díl, ale nevím, jestli ho stihnu dokončit.

Podtitul obou knih zní „Zločin proti lidskosti“. V čem podle Vás spočíval?

Nedá se to jinak nazvat. Dějiny něco podobného nepamatuji. Kolektivizace k nám přišla ze Sovětského svazu, kde měla naprosto tragický průběh. U nás byla jejich řešení bezhlavě aplikována a místo prosperity přinesla jen zkázu. Nastala bezpříkladná devastace jednotlivců, společnosti, zemědělství i samotné krajiny.

Co si může odnést z čtení současná generace, která si tehdejší poměry dokáže sotva představit?

Protože mě učitelé zvou na školní besedy v regionu, vím, že dnešní školáci naprosto netuší, jaká bezpráví se v poměrně nedávné době odehrávala. O to pozoruhodnější jsou jejich reakce, kdy lidově řečeno „valej voči“. O mnoho lépe na tom ale není ani řada učitelů. Vždycky záleží na konkrétním člověku, jestli má zájem se z historie poučit. Proto je důležité, že se nám podobná svědectví daří vydávat. My odejdeme, ale knihy budou mluvit za nás.

Luděk Bárta

Vikariát Náchod

Náchodský vikariát zaujímá severovýchodní část královéhradecké diecéze. Rozlohou patří k těm větším, zahrnuje území zhruba ohraničené městy Jaroměř, Nové Město nad Metují, Náchod, Červený Kostelec a Broumov. Za okrskovým vikářem Mons. Václavem Hegrem je však potřeba se vypravit ne do Náchoda, ale do České Skalice. A aby to nebylo úplně jednoduché, fara se nenachází v bezprostřední blízkosti kostela, ale o notný kus dál v obytné zástavbě, kde už by ji nikdo nehledal.

„Je to zvláštní, ale v poslední době vikář v Náchodě nesídlil. Můj předchůdce P. Norbert Josef Zeman, OPraem. spravoval farnost v Broumově a dřívější vikář P. Josef Měšťan pro změnu působil v Červeném Kostelci,“ vysvětluje mi na uvítanou Mons. Václav Hegr. Sám má s daným územím bohaté zkušenosti, žije zde po celou

dobu svého kněžského působení. Jako kaplan začínal v Červeném Kostelci, nějakou dobu pracoval ve Slavoňově a nejdelší část služby strávil v České Skalici.

Podle jeho slov se na území vikariátu dají nalézt tři nábožensky velmi živé oblasti – města Červený Kostelec, Náchod a Nové Město nad Metují. Specifický kraj představuje Broumovský výběžek, tedy město Broumov a okolní vesnice. K přírodní hranici dané hřebenem Broumovských stěn se přidružuje ta kulturní a historická. Osídlování území zahájili ve 13. století benediktini z Břevnova, založili město, vybudovali v něm samostatný klášter a přizvali kolonisty převážně z německých zemí. Po staletí daný stav nikomu nevalil, mezi vnitrozemím a Broumovskou kotlinou existovaly čilé obchodní i kulturní vztahy. Zajímavé svědectví o tom zanechal ve svých pamětech třeba Alois Jirásek, který byl na studia do Broumova poslán jen z jednoho důvodu – aby se naučil druhý zemský jazyk. Výměna obyvatelstva, která nastala po druhé světové válce, obrátila všechno naruby a nutně poznamenala míru religiozity daného kraje. Náhle se ukázalo, že broumovskými opaty velkoryse budované venkovské kostely jsou pro zbylé věřící, mírně řečeno, velké. Navíc se od dob úspěchu polského hnutí Solidarity se nevyvíjely dobře vztahy mezi Československem a Polskem ani na politické rovině, a tak se jednalo o kraj skutečně na konci světa. Přestože se za dvacet let svobody mnohé změnilo a také Broumov se rozzářil barvami, stále zde zůstává k zodpovězení spousta otázek. Třeba nakolik investovat do kostelů, které jsou z hlediska památkové péče významnými objekty, ale možnosti jejich využití jsou mizivé.

Naopak centrální část vikariátu patří z hlediska religiozity k živým oblastem. Nad „kosteleckým fenoménem“ se zamýšlí Mons. Václav Hegr: „Ještě za svých kaplanských let jsem se setkával se vzpomínkami červenokosteckých farníků na aktivity katechety Msgr. Jana Řezníčka. Působil ve městě především v období první republiky a velmi se věnoval rodinám a dětem. Určitě zanechal hlubokou stopu. Nevím, jestli je na

místě zjednodušující příměr s řetězovou reakcí, ale asi ano. Početné rodiny posilují společenství a naopak společenství napomáhá vzniku nových rodin. Město je výjimečné třeba i počtem kněžských povolání.“ Je zde i velice početná skupina ministrantů a skutečně živé společenství mládeže. Vždyť na letošní světové setkání mládeže do Madridu vypravili červenokosteletí sami celý velký autobus s 53 účastníky!“

Významným poutním místem vikariátu je Rokole v podhůří Orlických hor. Do povědomí širší veřejnosti vstoupilo především díky aktivitám schönstattského hnutí. Po roce 1989 se podařilo získat část pozemků nad starším poutním kostelem a mohla být postavena 143. kopie původní kapličky ze Schönstattu, ve které je Panna Maria uctívána jako Matka třikrát podivuhodná. Svatýňka byla posvěcena 19. 7. 1997. O tři roky později ji doplnil nový provinční dům sester. Mnoho let do Rokole každou poslední sobotu v měsíci přicházejí lidé, aby se modlili za nová kněžská a duchovní povolání. Lidé z okolí Červeného Kostelce mají spíše vazby k poutní svatyni Panny Marie Sedmiradostné v Malých Svatoňovicích v sousedním trutnovském vikariátu. Ve výčtu by neměla scházet ani půvabná samota s kostelem Navštívení Panny Marie na Boušíně. Literární zvěčnění zajistila Boušínu Božena Němcová ve své Babičce. V této souvislosti se sluší připomenout další dvě místa, která se nyní sice nachází za hranicemi, ale určitou roli v náboženském životě tohoto koutu Čech hrála – polské Vambeřice (Wambierzyce) a Vartu (Bardo). V posledních letech díky obnovili přičiněním Mons. Mariana Lewického v Polici nad Metují tradici květnové pěší poutě právě do Vambeřic. Bardo je zase partnerským městem České Skalice. „Nedávno proběhly vzájemné návštěvy zástupců obou farností a určitě bychom chtěli v rozvíjení vztahů dále pokračovat,“ poznamenává Mons. Hegr.

Společenství farníků v České Skalici je co do počtu spíše skromnější, ale vyvíjí řadu aktivit. Již nějakou dobu funguje vincentinská modlitební skupina Konference sv. Václava, pod vedením ochotných maminek se děti z farnosti setkávají ke zpěvu a katechezím, úspěšné byly také dva ročníky Noci kostelů.

Ve spolupráci s městem se farnost chystá zúčastnit dotační výzvy Norských fondů na revitalizaci centra Boženy Němcové zahrnující v sobě obě muzejní expozice – Textilní muzeum a Muzeum Boženy Němcové, budovu tzv. staré fary a kostela Nanebevzetí Panny Marie, kde měla spisovatelka svatbu.

„Pokud bychom dotaci získali, máme v plánu pořízení nové střechy, opravu okenních vitráží, generální opravu varhan a restauraci některých oltářů, je však těžké dopředu spekulovat, jak vše dopadne,“ přibližuje plány do budoucna Mons. Václav Hegr.

Na portrétní fotografii okrskový vikář Mons. Václav Hegr.

Růženec z poutě

V nenápadném domku na okraji České Skalice bydlí výtvarnice Eva Skořepová. V letošním roce vydala v nakladatelství Ořtis sérii ilustrovaných brožurek s rozjímáním o jednotlivých tajemstvích růžence. Kompletní řada by měla být k dostání na známějších

poutních místech diecéze, jako jsou Malé Svatoňovice či Králíky, ale i mimo ni, např. v Žarošicích.

Rodačka z Náchoda absolvovala Vysokou školu pedagogickou v Praze, obor výtvarná výchova a jako závěrečnou práci udělala u Cyrila Boudy cyklus ilustrací k pěti pohádkám Boženy Němcové. Později za svého působení na gymnáziích v Jaroměři a Trutnově cyklus rozšířila a v roce 1980 vystavila

Eva Skořepová ve své pracovně, autor: Luděk Bárta

v Muzeu Boženy Němcové v České Skalici na výstavě ke 160. výročí spisovatelčina narození. Další inspiraci nalezla v květinových motivech lidových krojů. „Když jsem odcházela do penze, tak jsem se dostala k náboženským tématům – začala jsem studii Golgoty, pokračovala sérií „Křesťanské svátky“ a nyní se zabývám především ilustracemi k růženci. Kreslím je ve stylu starých krajkových obrázků, jaké visívaly na stěnách chalup našich babiček. Lidové umění má pro mě neopakovatelné kouzlo,“ přibližuje svoje dílo Eva Skořepová. Loni vydala ve spolupráci s obcí Malé Svatoňovice brožurku Tajemství svatého růžence k Sedmi radostem Panny Marie. Úspěšně dopadla také výstava jejích kreseb na českoskalické faře v rámci Noci kostelů. V příštím roce plánuje vydat další knihu pohádek Boženy Němcové s vlastními ilustracemi a nástěnný kalendář s ilustracemi k jednotlivým křesťanským svátkům.

Snažím si vážit každého člověka, který přijde do kostela

Panoramatu Broumova nepřehlédnutelně vévodí barokní komplex benediktinského kláštera s kostelem sv. Vojtěcha. Faru však naleznete v těsném sousedství kostela sv. Petra a Pavla na druhé straně historického centra. Vítá mě na ní mladý energický kněz, P. Martin Lanži. Máme v plánu společně zajet na první tábor, který broumovská farnost pořádá na faře v Machově. Ještě předtím zbývá trochu času pohovořit o radostech a strastech kněze v oblasti Sudet.

P. Lanži má kromě Broumova na starosti všechny kostely v okolních obcích. „Zpočátku to byl šok, přišel jsem sem ze svého prvního kaplanského místa v Hlinsku, kde byla situace odlišná, ale zvyknul jsem si a působím tady velmi rád,“ popisuje své pocity

a pokračuje: „Broumov mě naučil samotě, pokud bych aktivně nevyhledával kontakty s druhými lidmi, což mám naštěstí v povaze, za celý týden bych se na faře s nikým nesetkal. Nemusí to být nutně špatně, dorůstáte tak do kněžského povolání, objevujete modlitbu a sílu adorace, ale je potřeba najít rovnováhu, kněz se zkrátka nesmí bát lidí.“ Za dobu svého působení pozoruje zřetelné známky náboženského oživení. Podle jeho slov se na třech nedělních bohoslužbách schází okolo dvou set věřících všech věkových kategorií. Ranní a odpolední bohoslužba je vždy v některém z venkovských kostelů, dopolední přímo v Broumově. Mrzí ho, že slyšel od některých kolegů větu: „Je vás v kostele pět, to nemá cenu sloužit mši svatou“. Pro kněze se to může někdy jevit jako unavující, ale hodnota takové mše svaté není přece menší. K životu farnosti patří farní dny a společné poutě – nyní například plánují jet do německého Rohru, kam byli po válce odsunuti řeholníci z benediktinského kláštera. V zimě uspořádali třetí farní ples, premiéru má již zmíněný tábor pro děti. „Díky podobným akcím se více poznáváme a stáváme se kompaktnějším společenstvím,“ hodnotí jejich přínos. S nejrůznějšími předsudky se však setkává neustále a s neopakovatelným kouzlem vypráví příběhy z návštěv nemocnice, kam chodí s eucharistií nebo udělovat svátost nemocných. Mnozí pacienti by byli asi méně vyděšení, kdyby potkali smrtku, než kněze. Jindy měl velký problém vysvětlit turistům, že pes do kostela prostě nepatří. Nicméně si nestěžuje a upozorňuje, že je potřeba vystupovat s citem: „Jak říká Svatý otec, musíme přijmout rovněž ty, kteří přijdou do kostela třeba jednou do měsíce nebo jednou za rok. Je nesmírně důležité hledat k nim cestu.

Společný oběd na farním táboře, autor: Luděk Bárta

Jasně, že my kněží bychom byli rádi, kdyby chodili do kostela častěji, ale realita je zkrátka taková a my se jí musíme přizpůsobit.“ K dosavadním úkolům si čerstvě přibral funkci kaplana pro mládež náchodského vikariátu. „Přišel jsem k ní celkem náhodou, ale nakonec jsem na nabídku kývnul. Nějaké zkušenosti již s podobnou prací mám, druhým rokem budu vyučovat religionistiku na zdejšímu gymnáziu, což je snad poprvé od války, kdy tam nějaký předmět učí katolický kněz. Ve funkci kaplana chci navázat na práci P. Jaroslava Jirásky, určitě budou pokračovat oblíbené Večery mladých,“ uzavírá.

Dvojstránku připravil Luděk Bárta

PROBĚHNE SBÍRKA NA CÍRKEVNÍ ŠKOLSTVÍ

V neděli 18. září 2011 se ve farnostech po celé diecézi uskuteční sbírka na podporu církevního školství. Biskupství královéhradecké je zřizovatelem Biskupského gymnázia Bohuslava Balbína a Základní školy a mateřské školy škola Jana Pavla II. v Hradci Králové

a Církevní základní školy v Borohrádku. Kromě toho v diecézi působí školská zařízení dalších zřizovatelů, a to: gymnázium v Kutné Hoře (zřizované sestrami voršílkami), gymnázium ve Skutči (zřizované Suverénním řádem maltézských rytířů) a dívčí internát v Hradci Králové (zřizovaný sestrami salesiánkami). Tato církevní školská zařízení navštěvovalo v uplynulém školním roce více než 1300 žáků.

Církevní školy jsou založeny na křesťanských principech, ve svém působení zdůrazňují propojení vzdělávací a výchovné složky, usilují o rozvoj studentů nejen po stránce intelektuální, ale i duchovní. Velmi dobrou úroveň církevních škol potvrdily červnové výsledky státních maturit. V celorepublikovém žebříčku se v první desítce umístily hned 3 církevní školy, Biskupské gymnázium Bohuslava Balbína v Hradci Králové se umístilo mezi všemi gymnázii Královéhradeckého kraje na 3. místě.

Církevní školy v České republice jsou sice financovány pří-

spěvkem ze státního rozpočtu, ale ne všechny jejich potřeby mohou být touto dotací plně pokryty. Z výtěžků sbírky jsou tak hrazeny vzdělávací i duchovní programy škol, nákupy moderních učebních pomůcek, opravy a modernizace školních budov a provoz školního autobusu (Borohrádek). V loňském roce činil výnos sbírky celkem 780 000 Kč. Z této částky bylo na základě předložených projektů přímo mezi jednotlivé školy rozděleno 452 400 Kč a 327 600 Kč bylo použito na nezbytné opravy a rekonstrukce školních budov. Podrobné informace o rozdělení sbírky z roku 2010 najdete na webových stránkách diecéze, kde bude také zveřejněno rozdělení letošní sbírky, které najdete rovněž v lednovém čísle časopisu IKD.

Podporu církevnímu školství můžete vyjádřit nejen finančním příspěvkem, ale i propagací našich škol ve svém okolí a v neposlední řadě modlitbou, aby se církevním školám dařilo naplňovat jejich poslání ve společnosti.

Příspěvky a dary na církevní školství je možné též zaslat individuálně na účet 1006010044/5500, variabilní symbol 111 nebo složit hotovost do pokladny na Biskupství královéhradeckém.

P. Karel Moravec

VYJDE KALENDÁŘ KRÁLOVÉHRADECKÉ DIECÉZE PRO ROK 2012

V průběhu měsíce září vyjde stolní kalendář Královéhradecké diecéze pro rok 2012. Jeho texty vycházejí jako součást tříleté přípravy na 1150. výročí příchodu svatých Cyrila a Metoděje, kteří svým dílem významně přispěli k hlásání evangelia na

Velké Moravě. Čeští a moravští biskupové při této příležitosti vyzývají věřící k hlubšímu promýšlení tří iniciačních svátostí církve – křtu, biřmování a eucharistie. V roce 2012 zaměříme naši pozornost na svátost biřmování. Obrazový doprovod kalendáře tvoří fotografie Veroniky Čepelkové z cest po zemích Blízkého východu.

Cena kalendáře je stanovena na 55 Kč, při odběru 10 a více kusů nabízíme cenu 50 Kč/kus.

Objednávat můžete osobně nebo poštou v redakci IKD na adrese:

Biskupství královéhradecké 35, 500 01 Hradec Králové, telefonicky na čísle: 495 063 422, nebo elektronicky na adrese: ikd@diecezechk.cz

KONFERENCE „ČÍHOŠŤSKÉ UDÁLOSTI“

Římskokatolická farnost Číhošť připravuje na den 13. října 2011 jednodenní konferenci na téma „Číhošťské události“. Zahajovací mši svatou v 9.00 hod. bude sloužit královéhradecký biskup Mons. Jan Vokál.

Předmětem konference budou dosud nevyjasněné události, které začaly o třetí neděli adventní, 11. prosince v roce 1949. Podle přítomných věřících, když tehdejší duchovní správce farnosti P. Josef Toufar sloužil mši svatou a při promluvě, kterou pronášel z kazatelny, ukázal levou rukou na oltář se slovy:

„Zde ve svatostánku je náš Spasitel,“ začal se kříž na svatostánku pohybovat a zůstal stočený a vykloněný.

Prosíme ty, kteří by se chtěli konference zúčastnit, aby se přihlásili do 25. září 2011. Podle počtu zájemců zajistíme místnost, kde se bude tato konference konat. Je možno přihlásit se na telefonním čísle: 723 970 336. Další upřesnění bude účastníkům sděleno později.

*Mons. Josef Pospíšil
farář v Číhošti a moderátor konference*

„Doctrina christiana – VIII. semestr“

Program na celý semestr:

17. 9. 2011 – Sympozium o přátelství – in memoriam arcibiskupa Karla Otčenáška

9.15 – 10.00 Mgr. Filip Čapek, Th.D.: Biblické pojetí přátelství

10.15 – 11.00 PhDr. Jiří Pavlík, Ph.D.: Podoby přátelství v antické tradici

11.15 – 12.00 Mgr. Jan Poříz, OCD: Duchovní přátelství založené v Bohu podle sv. Augustina a sv. Terezie z Ávily

12.15 – 13.00 bude upřesněno: Láska a přátelství v pojetí Jacquesa a Raisy Maritainových

1. 10. 2011

9.00–10.30 Mgr. Jan Hojda, Th.D.: Sebeepochopení církve v proměnách dějin: ekleziologie druhého tisíciletí

11.00–12.30 Mgr. Martina Bolom-Kotari: Základy církevní heraldiky a sfragistiky

5. 11. 2011

9.00–10.00 ThLic. Martin Lanži: Co je to pastorální teologie?

11.00 – 12.30 Mgr. Helena Polehlová: Svatí králové a královny, mniši a řeholnice ve středověké Anglii

10. 12. 2011

9.00 – 10.30 ThLic. Martin Lanži: Hlavní oblasti pastorační

11.00 – 12.30 ThLic. Jan Šlégr, SL.D.: Advent a Vánoce v liturgii církve

14. 1. 2012

9.00 – 10.30 Mgr. Filip Čapek, Th.D.: Biblická archeologie (aktuální otázky)

11.00 – 12.30 Mgr. Petr Polehla, Ph.D.: Jezuitské divadlo ve službě zbožnosti a vzdělanosti

Cílem celého kurzu je základní úvod do křesťanské nauky podle jednotlivých teologických disciplín. Setkání programu se budou konat pravidelně jednu sobotu v měsíci od 9.00 hod. v Novém Adalbertinu v Hradci králové, Velké nám. 32. Celý program je veřejně přístupný, otevřený i pro zájemce o jednotlivá vybraná témata.

Slatiňany

Kněží chrudimského vikariátu a sestry františkanky si vás dovoluují srdečně pozvat na modlitby za kněžská a řeholní povolání, které se konají každou 2. sobotu v klášterní kapli, Nádražní ul. č. 153, asi 200 m od nádraží

Termíny: 10. 9., 8. 10., 12. 11., 10. 12.

Program: 9.30 modlitba sv. růžence; 10.00 mše sv.; 10.45 adorace; 11.15 občerstvení; 11.45 křížová cesta; 20.00 noční adorace

Hoješín

Noční adorace: 2. – 3. 9., 7.– 8. 10., 4. – 5. 11., 9. – 10. 12.

Kontakt: Školské sestry Hoješín, S. Terezie – tel: 469 676

ČM Fatima, Koclířov

Na první zářijový víkend (3. 9. – 4. 9. 2011) přijal pozvání arcibiskup Jan Sokol z Trnavy. Bude hlavním hostem programu 1. mariánské soboty.

V polovině září konáme pouť do Chorvatska a Medžugorje. Zůstanou-li volná místa, nabídneme je zájemcům s výraznou slevou.

Ve čtvrtek 29. 9. 2011 v 18.00 hod. zahajujeme **seminář vedoucích modlitebních skupin**. Zakončení v neděli 2. 10. 2011 slavením mše sv. i společnou modlitbou za ochranu života.

V den **1. mariánské soboty 1. 10. 2011** je připraven celodenní program a **výroční konference našeho hnutí**. Hlavní mše sv. bude již v 10.30 hod. Následně proběhne volba národního prezidenta hnutí na další čtyřleté volební období. Mezi nás přijede významný host, primas český a arcibiskup pražský Mons. Dominik Duka OP, který požehná novou sochu Jana Pavla II. ve stejnojmenném přírodním areálu Českomoravské Fatimy. Program pak bude zakončen obvyklou mší sv. v 17.00 hod.

Podílíme se na organizačním zajištění **říjnového víkendu P. Jamese Manjackala v ČR**. Začne v pátek 7. 10. 2011 od 18.00 hod v Praze v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Karlíně. V sobotu 8. 10. 2011 pokračuje program od 10.00 hod. v Praze ve sportovní hale Arena Sparta Podvinný mlýn (metro trasa B, stanice Vysočanská). V neděli 9. 10. 2011 v čase 10.00 – 15.00 hod. ve farním kostele ve Slavkově u Brna. Na všechny programy tohoto víkendu je vstup volný, bez nutnosti předchozího přihlášení.

Ve dnech 16. 10. – 27. 10. 2011 doprovázíme naši pouť Díkůvzdání do Fatimy v Portugalsku. Celková cena 13 500 Kč. Součástí jsou i další významná poutní místa západní Evropy: Lurdy, Taizé, Paray-le-Monial, Nevers, Einsiedeln, Montserrat a další.

Přijímáme přihlášky na exercicie, které ve dnech 31. 10. – 6. 11. 2011 povede P. Montfort Okaa z Nigérie s komunitou Dvou Srdcí Lásky z Německa.

Kontakt: Světový apoštolát Fatimy, Českomoravská Fatima, Koclířov 195, 569 11 Koclířov u Svítav, tel. 4 61 54 3 164, mobil: 731 646 800, e-mail: recepce@cm-fatima.cz, www.cm-fatima.cz

Číhošť

„Zde ve svatostánku je náš Spasitel“

Smírné pobožnosti v Číhošti: **10. 9., 8. 10., 12. 11., 10. 12.** Program: 8.45 svatý růženec – rozjímavý, 9.30 mše svatá, 10.15 výstav NSO – soukromá adorace, 12.00 společná adorace, 13.00 aktuální rozhovor, 14.00 ukončení

Příležitost ke svátosti smíření.

Vlaková stanice Leština u Světlé n. Sázavou (vzdálená 6 km) na trati Kolín – Havlíčkův Brod.

Informace: Římskokatolická farnost Číhošť, Číhošť 1, tel.: 731 604 214, 723 970 336, e-mail: cihost@seznam.cz, <http://www.cihost.webnode.cz>

Hradec Králové – Kukleny

Začátkem října si církev a celá františkánská rodina připomíná památku sv. Františka z Assisi. V kostele sv. Anny v Kuklenách se uskuteční připomínka svátku sv. Františka z Assisi v sobotu 8. 10. 2011. Program: 15.30 modlitba Františkánského růžence; 16.00 mše sv. s obnovou profesních slibů členů SFR. Po mši svatě vás srdečně zveme na malé posezení v sakristii.

Králíky

První mariánské soboty: 3. 9., 1. 10.

Program: 9.00 hod. růženec, 9.30 hod. přednáška v kostele, 10.00 hod. adorace možnost svátosti smíření, 11.00 hod. mše svatá, 12.00 hod. přestávka na oběd, 13.00 hod. beseda s pozvaným hostem, 13.30 hod. požehnání Milostným obrazem.

Dne 8. 10. se uskuteční **Drakiáda – den řemesel na Hoře Matky Boží.**

14.00 dětská mše svatá, pouštění draků na louce. Občerstvení v poutním domě.

Nová Paka

Vikariátní setkání mládeže vikariátů Jičín a Jilemnice 7. – 9. 10.

Letošní vikariátní setkání mládeže se uskuteční v Nové Pace a bude setkáním dvou vikariátů – jičínského a jilemnického, které mají společného kaplana pro mládež – P. Jana Barborku.

Účast přislíbil i diecézní biskup Mons. Jan Vokál, takže si tento víkend rezervujte na toto krásné setkání.

Choceň

Misijní den aneb Setkání dětí nejen z Misijních klubek se uskuteční 1. 10. 2011

Program:

10.00 zahájení v kostele sv. Františka Serafínského
10.30 promítání dokumentárního filmu Guyanská Diana; po projekci beseda s kameramanem a režisérem filmu Martinem J. Rýznarem

12.00 – 15.00 misijní soutěže, tvoření, zpívání, Misijní jarmark

15.00 mše svatá v kostele sv. Františka Serafínského
Přivezte s sebou výrobky na Misijní jarmark. Výtěžek z akce půjde na podporu PMD.

Kontakt: Martina Krsková, tel.: 733 676 753; Bronislava Halbrštátová, tel.: 731 598 992. Přihlášky zasílejte do 24. 9. na uvedené kontakty. Oběd z vlastních zásob. Pití zajištěno.

Setkání NET FOR GOD v královehradecké diecézi

„Bude-li se každý čtvrtek večer (na památku Zeleného čtvrtku) setkávat stále větší množství křesťanů různých vyznání, vytvářející tak nekonečnou síť obklopující Zemi, jakýsi rozsáhlý neviditelný klášter, kde se všichni připojí ke Kristově modlitbě za jednotu, nebude to snad úsvit jednoty křesťanů na Zemi? Není to právě takový postoj upřímného, hlubokého, horlivého duchovního nasazení, který Otec očekává, aby se mohla uskutečnit viditelná jednota?“

Setkání NET FOR GOD – Hradec Králové, Nové Adalbertinum, Velké náměstí (Vláda Neškudla, tel.: 720 403 784, nes kudla@seznam.cz). Vždy od 19:00 hod.: 15. 9.; 20. 10.; 17. 11.; 15. 12.; 19. 1.

Setkání NET FOR GOD – Sezemice u Pardubic, katolická fara, Havlíčkova ul. 1 (P. Milan Vrbiak, tel.: 737 547 761, far-nostsezemice@seznam.cz). Vždy od 19:00 hod.: 16. 9.; 21. 10.; 18. 11.; 16. 12.; 20. 1.

Setkání NET FOR GOD – Jamné nad Orlicí, katolická fara (Jakub Hejný, tel.: 728 543 643, jakhej@seznam.cz). Vždy od 19:30 hod.: 22. 9.; 25. 10.; 24. 11.; 8. 12.; 26. 1.

Aktuální informace o setkáních Net for God na dalších místech v královehradecké diecézi i jinde naleznete na: www.chemin-neuf.cz/akce. Mezinárodní ekumenická fraternita NET FOR GOD je sítí modliteb, formace a evangelizace. Vznikla v roce 2000 z podnětu Komunity Chemin Neuf, aby napomáhala jednotě křesťanů a pokoji ve světě. NET FOR GOD dnes existuje v 60 zemích světa a každý měsíc je formací film překládán do 22 jazyků.

Informace: Komunita Chemin Neuf, Školní 1, 252 67 Tuchověřice, tel.: 220 199 441-2 nebo 722 665 350.

Náklady na nahrávání, realizaci, produkci a mezinárodní zaslání filmu NET FOR GOD se pohybují mezi 6 000 € až 10 000 € za měsíc (celý tým a překladatelé jsou dobrovolníci). Pokud nás chcete podpořit, bankovní spojení v Kč je: 500 220 202 / 2700 (UniCredit bank), do zprávy pro příjemce uveďte NET FOR GOD.

Jičín

Nadační fond „Jičín – město pohádky“ ve spolupráci s Karmelitánským nakladatelstvím Vás dne 7. 9. 2011 ve 14.00 hodin srdečně zve na kolokvium pro rodiče a čtenáře: **Hana Pinknerová: Šťěstí je otázkou rozhodnutí. Beseda o rodině, vztazích a nacházení potěšení.** Je štěstí výsledkem náhody, nebo se o ně můžeme nějak přičinit. Po setkání autogramiáda knih Hany Pinknerové. Akce se koná v Porotním sále jičínského zámku na Valdštejnově náměstí. Hana Pinknerová (1963*) pochází ze Znojma, vystudovala Pedagogickou fakultu v Brně. Je spisovatelkou, publicistkou a pedagožkou. Nyní pracuje v redakci webu www.mojerodina.cz. V Karmelitánském nakladatelství vyšly její knihy O světle s Hanou Pinknerovou, O darech s Hanou Pinknerovou, Budu asi létat, Co Bůh šeptá maminkám, Nebiblické příběhy, Jedno potěšení týdně, Kuchyňské pohádky.

Želiv

Duchovní obnovy v první sobotu. Termín: 3. 9. – P. ThDr. Marián Červený, Ph.D.: Jeseň života – příprava v životě věřícího křesťana. Program: 15.00 přednáška; 16.00 Loretánské litanie; 16.20 adorace Nejsvětější svátosti (možnost svátosti smíření); 17.30 modlitba svatého růžence; 18.00 pontifikální mše sv. 1. 10. Th. Mgr. Ing. Michael Miloslav Fiala, O.Praem.: Růženec v životě věřícího

Centrum pro rodinu Hradec Králové

pořádá **Víkend pro ženy** na téma „*Je možné svou vlastní komunikací ovlivňovat chování dítěte nebo svého partnera?*“

Proč na stejnou situaci každý reaguje různě? Proč se někteří zasmějí, jiní se urazí a další ji přijmou neutrálně? Prozkoumejme společně, co dělá při komunikaci náš mozek a proč něco přijímá bez zkoumání a naopak něco kategoricky odmítá – také bez zkoumání. Tyto a další otázky vám zodpoví a interaktivním víkendem provede Ing. Taťána Blažková.

Kdy: 7. – 8. 10. 2011

Kde: ŘK fara (Probošství) v Litomyšli

Příjezd: pátek od 16.00 – 17.00 hod.

Zahájení: pátek v 17.00 hod. Ukončení: sobota cca v 18.00 hod. (ukončení společnou večeří)

Ubytování není zajištěno!!!

Program: přesný program a rozvrh bude k dispozici v den nástupu. S sebou nezapomeň: přezůvky a psací potřeby. Stravování: pátek – večeře – společná, sobota – snídaně – z vlastních zásob, oběd – zajištěn společně včetně pití, večeře – buchty a jiné pečivo nebo sušenky vítány.

Orientační cena: 500,- Kč pronájem, stravování a ostatní výdaje – 1 osoba / pá-so

Z důvodu omezené kapacity se **přihlášky přijímají do naplnění kapacity**, nejpozději však do **pátku 16. 9. 2011.**

Pozn.: Do tohoto termínu je třeba uhradit i zálohy ve výši 300 Kč na osobu buď na účet CPRHK nebo přímo Pavle Machů. Záloha je plně vratná, v případě odhlášení do dne uzávěrky přihlášek. Zálohy můžete dávat Pavle Machů (vedoucí organizátorka víkendu) nebo je posílejte na účet Centra pro rodinu Hradec Králové, číslo účtu: 1327981001 kód banky: 5500. Jako variabilní symbol uveďte 07102011, jako specifický symbol uveďte datum narození (příklad: datum narození 12.3.1965 = s.s. 12031965). Do zprávy pro příjemce můžete pro lepší orientaci uvést své jméno a příjmení.

Kontakty a více informací naleznete na diecézních stránkách Centra pro rodinu Hradec Králové a to přímo na adrese: <http://www.diecezch.cz/pastorace/centrum-pro-rodinu/akce>.

Hradec Králové**Sedmikráska – křesťanské mateřské centrum**

Zieglerova 230, Hradec Králové

Den otevřených dveří

Zveme (nejen) maminky na mateřské dovolené a jejich děti ve čtvrtek 8. 9. 2011 k návštěvě mateřského centra. V době od 9.00 do 12.00 hodin a od 14.00 do 17.00 hodin budete mít možnost prohlédnout si prostory KMC Sedmikráska, seznámit se s programovou nabídkou na školní rok 2011/2012, přihlásit se na nabízené kurzy pro maminky i děti, zhlédnout krátkou počítačovou prezentaci naší činnosti, prolístovat kroniky, prohlédnout si výstavku výrobků z výtvarných aktivit, ochutnat dobroty z domácí kuchyně a vytvořit si nějakou maličkost pro radost.

Pravidelný program

Připomínáme, že 12. 9. 2011 zahajuje KMC Sedmikráska pravidelný program. V letošním školním roce nabízíme jazykové kurzy, kurz šití a střihů, pravidelný program pro maminky (keramika, cvičení, besedy), pro maminky a jejich děti (duchovní program, Zpívánky, Malovánky, cvičení s rodiči). Pro děti jsou připraveny flétna a angličtina pro děti, kurz předškolní přípravy.

Putování za pokladem

V neděli 25. 9. 2011 se rodiče s dětmi mohou vydat na vycházku v délce zhruba jedné hodiny podél Orlice zpestřené úkoly s indiánskou tematikou. Na start lze přijít kdykoliv v době od 15.00 do 16.00 hodin před Všesportovním stadionem v Malšovicích.

O dětské zvědavosti a dětském nadání

Ve čtvrtek 29. 9. 2011 od 10.00 hodin zveme rodiče na besedu s psychologkou PhDr. Janou Marií Navígerovou, Ph.D. Tématem bude prezentace o tom, co je to nadání, jak mohou rodiče a učitelky mateřských škol rozpoznat, zda je dítě nadané.

Diecézní centrum pro mládež**Z Madridu až na Vesmír!**

Zveme všechny mladé poutníky WYD z královéhradecké diecéze na setkání po dvou měsících na DCŽM Vesmír v době podzimních prázdnin. Začátek setkání 28. 10. 2011 (večer). Budeme nejen vzpomínat, ale také děkovat Hospodinu za všechna dobra, kterými jsme byli obdarováni. Závěr 30. 10. 2011 (obědem). Aktuální informace sledujte na www.vesmir.signaly.cz. Přijedte všichni, místa je dost. Prosíme, hlaste se předem! Kontakt: DCŽM Vesmír, Jedlová 266, 517 91 Deštné v Orlických horách, tel.: 494 663 140, e-mail: dczm.vesmir@atlas.cz.

Malá vikariátní kopaná

Dne 17. 9. 2011 se uskuteční ve Velkém Poříčí Malá vikariátní kopaná. V 9.00 hod. registrace týmů, 15.00 hod. předpokládaný konec. Vítána jsou celá „spolča“ i jednotlivci. Podmínkou je minimálně 5 lidí v týmu. Kontakt: David Špelda, tel.: 737 186 131, e-mail: dawe@spelda.cz.

Dvoudenní vikariátní setkání mládeže

Zveme všechny mladé lidi z Náchodského vikariátu i okolí na Dvoudenní vikariátní setkání mládeže, které se uskuteční 15. – 16. 10. 2011 v Broumově. Začátek v 9.00 hod. v klášteře. Program: akční hra, povídání v čajovně, sport (fotbal, volejbal, horolezecká stěna), večerní prohlídka benediktinského kláštera, modlitba v kostele sv. Václava, noční hra, nedělní mše svatá atd. Závěr v neděli v 11.00 hod. Přespání zajištěno. S sebou: spacák, karimatka, svačina, pití nebo kapesné, malý příspěvek na organizaci (není podmínkou). Prosíme, hlase se předem nejspozději do 12. 10. na kontakt: Marie Cvikýřová, tel.: 733 539 873, e-mail: marus.cvicka@gmail.com.

Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory

31. 8. – 5. 9. 2011 – Pobyt s kurzem AJ nejen pro seniory – Marianum, Janské Lázně
 10. 9. 2011 – V. den s řeholnicemi pro seniory, klášter Školských sester de Notre Dame, Hradec Králové
 12. – 14. 9. 2011 – PC kurz pro seniory – začátečníky, Biskupské gymnázium v HK
 19. – 22. 9. 2011 – Duchovní obnovu nejen pro seniory s Mons. ThLic. Bohumilem Kolářem – Marianum, Janské Lázně
 3. – 6. 10. 2011 – PC kurz pro seniory – mírně pokročilé, Biskupské gymnázium v HK
 3. – 6. 10. 2011 – Manželské setkání seniorů, I. turnus – Marianum, Janské Lázně
 6. – 9. 10. 2011 – Manželské setkání seniorů, II. turnus – Marianum, Janské Lázně
 17. – 20. 10. 2011 – Duchovní obnovu pro seniory a animátory seniorů s P. Janem Rybářem SJ – Marianum, Janské Lázně
 5. 11. 2011 – Diecézní setkání animátorů seniorů – Nové Adalbertinum, Hradec Králové
 6. – 9. 12. 2011 – Adventní duchovní obnovu pro seniory a další zájemce s P. Janem Rybářem SJ – Marianum, Janské Lázně
 Další nabídky:
 Nový nástěnný kalendář Pouť svatozemská 2012 s fotografiemi a střípky osobního pohledu z Izraele, Palestiny a Egypta – www.typostudio.cz/kalendar
 Nová kniha nejen pro prarodiče Ať žije babička a dědeček! – více na www.animatori.cz

Informace a přihlášky: Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové; tel.: 4 95 063 661; mob.: 737 215 328; e-mail: dcs@diecezezhk.cz; www.dcszhk.cz; www.animatori.cz.

Hradec Králové Konference „Náboženské divadlo v raném novověku“

4. – 5. 10. 2011 – Nové Adalbertinum

Diecézní teologický institut zve na odbornou konferenci „Náboženské divadlo v raném novověku“ pořádanou ve spolupráci s Kabinetem regionálních církevních dějin FF UHK a Kabinetem barokních studií PdF UHK ve dnech 4. – 5. 10. 2011 v Hradci Králové v Novém Adalbertinu.

Konference si všímá role náboženského divadla v raně novověké společnosti, její kultuře a religiozitě. Zabývá se tím, jakou roli hrálo divadlo v náboženském myšlení a vzdělanosti na přelomu humanismu a baroka, jak se v náboženském divadle odrážela dobová zbožnost a mentalita a v neposlední řadě, jakou funkci mělo divadlo při liturgii a církevních slavnostech.

Program:

úterý 4. 10.

10.00 zahájení

10.20 – 13.30

- Mgr. Martin Bažil, Ph.D.: Jezuitské školské drama jako literární dílo
- Mgr. Magdaléna Jacková, Ph.D.: Světci v jezuitských školských hrách
- PhDr. Alena Bočková, Ph.D.: Zdroje inspirace jezuitských školských her o Janu Nepomuckém – argumenta jezuitských dramát a citace pramenů
- Mgr. Kateřina Bobková-Valentová, Ph.D.: Školské divadlo na žateckém gymnáziu
- 14.40 – 17.45
- doc. PhDr. Margita Havlíčková: Antická témata v dramatické piaristických škol
- PhDr. Martin Svatoš, CSc.: Výchovná a vzdělávací funkce her broumovského gymnázia
- doc. PhDr. Stanislav Bohadlo, CSc.: Oratorní libreto z tiskárny Giovanni Giacoma Komarka, Boemo (1648 Hradec Králové – 1706 Řím) pro Collegium Germanicum
- Mgr. Jana Slimáčková-Michálková, Ph.D.: Hudba v mešní liturgii 17. století – hudební divadlo pro lid?

19.00 Divadelní představení souboru Geisslers Hofcomedianen Ambrosia (podle dramatu sv. Edmunda Campiona, S.J.)

středa 5. 10.

9.00 – 13.00

- prof. PhDr. Jiří Munzar, CSc.: Německé náboženské divadlo 16. a 17. stol., se zvláštním zřetelem k dílu Andrea Gryphia a jeho hrám o mučednících
- Mgr. Jan A. Dus, Th.D.: Dirck Volckertszoon Coornhert (1522–1590) a jeho biblické alegorické hry
- Mgr. Petr Polehla, Ph.D.: Ctnosti a neřesti ve vybraných jezuitských (alegorických) hrách
- doc. PhDr. Vladimír Koblížek, Ph.D.: Dramatičnost barokních kázání (se zřetelem k dobovému jazyku)
- PhDr. Miloš Sládek: Český překlad Kochemova Velikého života Pána a Spasitele našeho Krista Ježíše a podkrkonošské lidové divadlo (několik poznámek)
- Mgr. Pavlína Šípová, Ph.D.: Kyperský paschální cyklus

KDO JSOU TI CIZINCI?

Opustit svou zem, rodinu, přátele, jazyk, zvyky a hledat a snad i nalézt štěstí v cizině, k tomu se neodhodlá každý. Kdo jsou ti cizinci, kteří si za svůj nový domov vybrali Česko? Jací jsou? Odpověď můžeme zkusit hledat v Diecézní charitě Hradec Králové, která vede Poradnu pro cizince a uprchlíky, kurzy češtiny pro cizince, hudební a řezbářskou dílnu pro žadatele o azyl v Kostelci nad Orlicí a od letošního roku zahájila nový dobrovolnický program Rafael.

Anička

„Do Česka jsem přijela před osmi lety, bylo mi dvacet,“ vypráví žena z Mongolska, která si své těžko vyslovitelné jméno počestila – představuje se jako Anička. Navštěvuje kurz češtiny a využívá služeb charitní Poradny pro cizince a uprchlíky. „Jsem vyučená švadlena a baví mě vymýšlet i střihy. Tohle jsem si šila sama,“ pokračuje a ukazuje na halenku s volánky. Anička k nám přijela za výdělkem a několik let pracovala ve svém oboru. Teď pracuje u pásu na denní i noční dvanáctihodinové směny. Neživí totiž už jen sebe.

„Jenom jednou jsem měla kluka,“ vypráví. Ale jakmile Aničku získal, dál se k ní neznal. Po takové zkušenosti Anička na muže zanevřela, jen pro jednoho jediného žije. Pro svého tříletého syna. Když o něm povídá, usmívá se a oči jí září. Jenže za chvíli vidím, jak se přemáhá, aby se nerozplakala.

Společně s dvěma dalšími ženami bydlí v pronajatém bytě. „Malého mi vždycky pohlídaly, když jsem byla v práci,“ vypráví. „Ale teď jedna studuje a druhá si našla zaměstnání. Na školku nemám. Samotného ho nechávat nemůžu. Příští měsíc ho musím odvézt do Mongolska k mojí mamince.“ A pak mě, ale spíše sama sebe, přesvědčuje, že se tam malý nebude mít špatně a že ona zatím bude hodně pracovat a hodně šetřit, aby si ho mohla brzy přivést zpátky.

Uklidňuji ji, ať si nic nevyčítá, že všechno bude určitě tak, jak říká. A cítím s ní. Tím spíš, že o svém trápení Anička nevypráví na setkání. Navenek byste nepoznali, jakou bolest v sobě tato drobná a sympatická žena nosí.

pokračování na str. 20

Dobrovolnický program Rafael pomáhá zejména dětem cizinců (ilustrační foto). Autor: Lubomír Kotek

DEN CHARITY 2011

27. září

Den Charity je celostátní akce Charity ČR u příležitosti svátku sv. Vincence z Pauly (27. září), který je patronem charitních zařízení. V době tohoto svátku budou Charity prezentovat své služby široké veřejnosti. Více na www.charita.cz.

Přehled akcí ke Dni Charity v královéhradecké diecézi

Hradec Králové:

Výstava „Rozhlédni se kolem sebe, otevři oči, srdce, i dnes můžeš někomu pomoci“

Vernisáž výstavy a vyhlášení výsledků výtvarně literární soutěže pro děti a mládež „Dobrovolníci mění svět“ k Evropskému roku dobrovolníků 2011, které se účastní více než 100 dětí z královéhradeckých škol a škol z blízkého okolí
Doprovodný program: prezentace činnosti Oblastní charity HK, beseda s dobrovolníky „dospěláky“ a kulturní program pro děti

26. 9. ve 14 h v prostorách Královéhradeckého kraje, Hradec Králové (výstava potrvá do 6. 10. 2011)
Pořádá: Oblastní charita Hradec Králové

Více na www.charitahk.cz.

Červený Kostelec:

Odborná konference UMÍRÁNÍ PATŘÍ K ŽIVOTU pro zdravotnický personál i širokou veřejnost
26. 9. v 10:30 h v Divadle J. K. Tyla, Červený Kostelec
Pořádá: Hospic Anežky České, středisko Oblastní charity Červený Kostelec

Více na www.ochck.cz.

pokračování na str. 20

pokračování ze str. 19... Kdo jsou ti cizinci?

Rafael

Děti cizinců v rámci povinné školní docházky okamžitě po příchodu do Česka nastupují do školy. Jenže jak zvládnout učivo, když jim čeština zatím jen zní v uších a nerozumí ničemu? Právě pro ně Diecézní charita připravila dobrovolnický program Rafael.

Patnáctiletý chlapec spolu se svou o rok starší sestrou po příletu z Číny nastoupili loni v září rovnou do šesté třídy základní školy. „V dubnu se jich ujali tři naši dobrovolníci, střídavě se s nimi scházejí a teprve nyní krůček po krůčku pronikají oba mladí lidé do tajů českého jazyka. Dokonce i přes prázdniny se jim naši dobrovolníci věnovali, takže doufáme, že učitelé ve škole budou z jejich pokroku nadšení,“ říká vedoucí projektu Štěpánka Čížková.

Od nového roku se do projektu Rafael zapojilo 19 dobrovolníků. Všechny práce s mladými kamarády z ciziny baví, Štěpánka hlásí oboustrannou spokojenost a radují se z toho, že se jejich svěřenci na setkání připravují, že je znát, že se doma učili a opakovali si to, co společně probrali.

Někteří dobrovolníci se přihlásili s tím, že by raději pracovali s dospělými, než s dětmi. „I takové případy máme,“ říká Štěpánka Čížková, „a stejně jako u dětí je i u dospělých vidět obrovská snaha zabýdlet se v cizím jazyce a osvojit si ho dokonale.“

„Babička mně vždycky říkal“

Na kurzech češtiny se náš jazyk stává světovým, protože se jím zde dorozumívají lidé z celého světa. V češtině se dozvídáme o kultuře jiných zemí, o způsobu stolování, o rozmanité fauně i flóře, o školství, historii, politice a také o jazyku té které země. Arménština kupříkladu nerozlišuje rod, a tak při hodinách společně trpělivě napravujeme výroky typu „náš paní učitelka“, „dlouhý cesta“, „babička mně vždycky říkal“.

Čeština je oříškem samozřejmě také pro všechny anglicky mluvící lidi. Pro ně je velkou neznámou nejen rod, ale i našich sedm pádů, časování sloves, vykání, tykání apod.

Rusky mluvící vyprávějí všichni stejný šok, který si prožili při své první cestě do Česka. Vlak je přiveze na nádraží a první slova, která u nás uslyší, zazní z ampliónu: „Pozor, pozor...“ A oni se zaráží, začnou se rozhlížet, nevědí, co se děje, a čekají, co se dít bude, protože „pozor“ v ruštině znamená „ostuda“. Stejně tak prvních pár dní domů nepřinesou chleba, je-li na něm napsáno „čerstvý“. „Čerstvý, to u nás znamená tvrdý, hodně starý, takový u nás dáváme králíkům,“ vysvětlují.

Kurzy češtiny pro cizince probíhají na Diecézní charitě dvakrát týdně. V pondělí pro pokročilé, kteří se chtějí zdokonalit hlavně v psané formě jazyka, a ve středu pro začátečníky.

Jak a kudy ze zajetí paragrafů

V Poradně pro cizince a uprchlíky se nejčastěji řeší otázka pobytu cizinců. „Zákon o pobytu cizinců se mění téměř každý rok. Je více druhů či účelů pobytů. A vyznat se v tomto zákoně dělá problém i úředníkům, tedy pro samotné cizince je snad až nemožné znát aktuální požadavky prodloužení pobytu, které na ně klade stát“, informuje mě Kateřina Hubálková z charitní Poradny pro cizince a uprchlíky.

„Myslím si, že pomoc cizinci v naší zemi, který zde je ať už kvůli práci nebo například z politického důvodu žádá o azyl, je jakási forma humanitární pomoci. Viditelná forma. Je těžké pomáhat v Africe nebo na Ukrajině, ale to, že tady takový člověk získá práci a zázemí, je podle mě přímá a aktivní humanitární pomoc“, hovoří o tom, jak vnímá své poslání Kateřina Hubálková, a dodává: „Navíc cizinci často podporují či dokonce živí svou rodinu v zemi svého původu. Málokdo si uvědomuje, že máme odpovědnost ke třetímu světu, kterému můžeme pomoci tak, že se o svou zemi podělíme.“

Vladka Dobešová

PROJEKTY DIECÉZNÍ CHARITY HK NA POMOC CIZINCŮM A UPRCHLÍKŮM JSOU SPOLUFINANCOVÁNY EVROPSKÝM UPRCHLICKÝM FONDDEM, EVROPSKÝM FONDEM PRO INTEGRACI STÁTNÍCH PŘÍSLUŠNÍKŮ TŘETÍCH ZEMÍ, MVČR, MPSV ČR, SUZ MVČR A KRÁLOVÉHRADECKÝM KRAJEM.

*pokračování ze str. 19...
DEN CHARITY 2011*

Horní Brusnice u Dvora Králové n. L.:

Benefiční koncert MUZIKÁLOVÉ A FILMOVÉ PÍSNĚ v podání sester Martiny a Petry Stříbrné a Šárky Hulíkové, večerem provází Josef Mádl

24. 9. v 19 h v kostele sv. Mikuláše, Horní Brusnice

Pořádají: Domov sv. Josefa Žireč, středisko Oblastní charity Červený Kostelec, Římskokatolická farnost Pecka a Obec Horní Brusnice
Více na www.ochck.cz.

Litomyšl:

Mše svatá na poděkování za charitní dílo

27. 9. v 17:45 h v kapli sv. Markéty, Farní úřad Litomyšl (Šantov nám. 183)

Vyprávění a fotografie ze Světových dní mládeže Madrid 2011

27. 9. od 19 h v Lidovém domě, Litomyšl (Bělidla 392)

Den otevřených dveří v Respitní pěči Jindra

7. 10. od 10 do 17 h, Respitní péče Jindra, Litomyšl (Dukelská 750)

Putovní výstava fotografické soutěže Můj svět

září/říjen 2011 v Lidovém domě Litomyšl (Bělidla 392)

Pořádá: Farní charita Litomyšl
Více na www.litomysl.charita.cz.

Ústí nad Orlicí:

DEN CHARITY

Zábavné odpoledne plné her, soutěží, tance a dalších zajímavostí. Hraje country kapela Wejvrat.

10. 9. od 15 h na farní zahradě u kostela Nanebevzetí P. Marie, Ústí nad Orlicí

Pořádá: Oblastní charita Ústí nad Orlicí

Více na www.uo.charita.cz.

O dalších akcích ke Dni Charity více na www.charita.cz a www.hk.caritas.cz.

AKTUALITY

Nové pobytové odlehčovací zařízení pro seniory

PARDUBICE: Nové pobytové odlehčovací zařízení pro seniory „Červánky“ slavnostně otevřela Oblastní charita Pardubice ve středu 29. 6. v obci Třebosice u Pardubic, kde také již několik let provozuje denní stacionář pro seniory. Zařízení se podařilo otevřít ještě před prázdninami, kdy je poptávka o služby tohoto typu největší.

Jak uvedla ředitelka Oblastní charity Pardubice Mgr. Marie Hubálková, snaží se Charita pomoci především rodinám, jež se běžně doma starají o blízkou osobu, která nemůže z důvodu věku či zdravotního stavu zůstat sama bez dozoru. Právě v době prázdnin a dovolených totiž takové rodiny hledají pro své blízké krátkodobé ubytování spojené s péčí, aby si mohly odpočinout a načerpat nové síly. Míst v zařízeních, která celodenní péči nabízejí, je však stále nedostatek, proto se pardubická Charita, jež se péčí o seniory zabývá téměř 20 let, rozhodla podobné zařízení otevřít. Zařízení se nachází v klidném venkovském prostředí a klientům je kromě celodenní péče zajištěn i přiměřený program a kontakt s lidmi. Součástí služby jsou i sociálně-terapeutické činnosti a aktivizační činnosti. Velkou pomocí stálého personálu jsou dobrovolníci, kteří se jak ve stacionáři, tak v novém pobytovém zařízení snaží přímou činností s klienty i údržbou vnitřních a venkovních prostor vytvořit co nejhezčí atmosféru.

(Hana Vostrovská, www.pardubice.charita.cz)

Kontakt: Charitní pobytové odlehčovací zařízení Červánky, Třebosice 22, 530 02 Pardubice, tel. 466 970 227, email: trebosice@charitapardubice.cz. Více na www.pardubice.charita.cz.

Výstava Barevné doteky se stěhuje do Německa

PARDUBICKÝ KRAJ: Mezinárodní putovní výstava obrazů vytvořených umělecky nadanými klienty s mentálním postižením se stěhuje do Německa. Kolekci, sestavenou z obrazů malovaných v umělecké dílně „Prádelna“ v charitním zařízení v německém Eisingeru, doplnily obrazy dvou autorů z Oblastní charity Polička: Jakuba Burdy a Zlatky Berkovcové. A dle ohlasů svým zahraničním kolegům úspěšně sekundovali.

Putovní výstava nazvaná Barevné doteky začala právě před rokem v Poličce. Během roku zavítala do 9 měst: Poličky, Pardubice, Olomouce, Přelouče, Chrudimi, Svitav, Moravské Třebové, Letohradu a Litomyšle. Jejím úkolem bylo odhalit veřejnosti potenciál, který v sobě mohou lidé s postižením skrývat. Ohlasy byly veskrze kladné a při vernisážích jsme často zaznamenávali dotazy, zda bude možné si obrazy zakoupit.

pokračování na str. 22

KALENDÁŘ NA ZÁŘÍ

ELIŠČINA SBÍRKA 2011

Další ročník tradiční sbírky Oblastní charity Hradec Králové v rámci každoročních Slavností královny Elišky

3. 9. 2011

Velké náměstí, Hradec Králové

Výtěžek sbírky bude věnován na provoz azylového domu Domov pro matky s dětmi a středisko sociálních služeb Poradna pro lidi v tísní.

Více na www.charitahk.cz.

Děkujeme za vaši pomoc lidem v nouzi.

Pořádá: Oblastní charita Hradec Králové.

Charita ČR pro Somálsko a Etiopii

Na pomoc obětem hladomoru v Africe je možné přispět na sbírkový účet Charity ČR číslo:

**5660022/0800 u České spořitelny,
VS: 103 – Somálsko, 146 – Etiopie.**

Pomoci můžete také zasláním dárcovské SMS ve tvaru:

DMS CHARITACR na číslo 87777

Cena DMS je 30 Kč, Charita obdrží 27 Kč.

DĚKUJEME!

Somálsko a Etiopie se ocitly na pokraji hladomoru. Do pomoci postiženým oblastem se již zapojily jednotlivé národní Charity ve světě. Charita ČR vyhlásila finanční sbírku a věnovala na pomoc obětem hladomoru 5000 € ze svého krizového fondu, který je tvořen z výnosu Tříkrálové sbírky. Charita ČR zatím organizuje pomoc prostřednictvím svých partnerů v rámci mezinárodní sítě Charit. V srpnu vyslala do Afriky svého zástupce Oldřicha Pospíšila z oddělení humanitární a rozvojové pomoci.

V Etiopii pomáhají prostřednictvím Caritas Ethiopia např. americká CRS, britská a irská CAFOD/TROCAIRE a belgická Charita (Caritas Belgium), v Somálsku pracuje Caritas Somalia a v Somalilandu mise Caritas Switzerland/Luxembourg.

Pomoc se zaměřuje zejména na distribuci potravin a pitné vody. V Etiopii plánují naši místní partneři zabezpečit jídlo a vodu pro 77 000 lidí v provinciích Východní a Západní Hararge, Dire Dawa, Západní Arsi a Oromia. V provinciích Kembata Timbaro se pak věnují zejména podvyživeným dětem a kojícím ženám, kterým jsou poskytovány nejen potraviny, ale i lékařská péče.

V somálské provincii Dolní Džuba pomoc směřuje do škol a ke starým lidem. V Somalilandu dochází k obnově a budování nezávadných vodních zdrojů. Nové studny spolu s kampaní zaměřenou na hygienu zlepší život 70 000 místních pastevců a vnitřně přesídlených osob. **Více na www.charita.cz a www.caritasczech.org.**

Převzato z tiskového servisu a webu Charity ČR

pokračování ze str. 21... Aktuality

Nedivili jsme se. Umíme si představit, že emotivní, barevně laděná a povětšinou abstraktní díla by se dokázala stát ozdobným doplňkem leckteré domácnosti.

Nyní se výstava dostává do druhé fáze.

Protože je mezinárodní – autoři obrazů pocházejí z Německa, Holandska a ČR, bude se přesouvat k našim partnerům do Německa. Prvním místem, kde bude nabídnuta veřejnosti k vidění, je německý Würzburg.

Výstava byla pouze jedním dílem mezinárodní spolupráce Charit Pardubického kraje s německými kolegy. Paralelně s ní probíhají přednáškové, konferenční a vzdělávací činnosti, ke kterým se připojili i naši charitní kolegové ze Slovenska. Jedno takové setkání se uskuteční v říjnu v Litomyšli. **(Štěpánka Dvořáková, www.policka.charita.cz, Foto: Kresba Zlatky Berkovcové, handicapované klientky OCH v Poličce.)**

Benefiční akce Domova sv. Josefa pomáhala nemocným už podesáté

DVŮR KRÁLOVÉ N. L. – ŽIREČ: Ani déšť a chlad neodradil návštěvníky tradiční benefiční akce, jež se konala v sobotu 30. 7. v areálu Domova sv. Josefa v Žirči. Svatoanenské zahrádní slavnosti aneb slavnosti bez bariér přilákaly svou vlnitou poutní atmosférou a pestrým programem bezmála 800 návštěvníků. Mohl se tak již podesáté pomyslně propojit svět zdravých a hendikepovaných. Výtěžek přesáhl 100 tis. Kč a poputuje na financování úpravny vody, modernizaci rehabilitace a ovládnutí plošiny pro klienty s roztroušenou mozkomíšní sklerózou.

Slavnosti byly zahájeny mší sv., kterou celebroidl nový biskup královéhradecký Mons. Jan Vokál. Následovalo zahájení a poděkování sponzorům z úst Mgr. Dominika Melichara, zástupce ředitele pro zdravotně sociální služby a chráněné dílny v Žirči, za příspěví paní Ilony Dvořákové, redaktorky a moderátorky z ČRo Hradec Králové. V kostele se pak vystřídali umělci a soubory: manželé Lutkovi, z Děčína přijel soubor hudby gotické, renesanční a barokní SoliDeo, pod názvem „Správně vidíme jen srdcem“ mohli posluchači slyšet recitační pořad s hudebním doprovodem podle Exupéryho Malého prince, a nemohl chybět varhanní koncert s originální zvonkohrou v podání prof. Uhlíře.

Na scénu do parku přijala pozvání pardubická kapela Ready Kirken, z Prahy zavítala tradiční irská a skotská hudba Irish Dew a skupina Bezeřeho, poté patřilo pódium finalistovi TV soutěže Super Star, Michalu Šepsovi. Pro nepřízeň počasí byla scéna na nádvoří přemístěna do vestibulu, kde malí diváci zhlédli pohádku O Popelce v provedení Evy Hruškové a Duho-vou pohádku z agentury p. Kouly z Olomouce, v programu Kouzelný cirkus čaroval p. Kašpar, alias Mistr Carlo. Z České Skalice přijel zatančit a zahrát dětský folklorní soubor Barunka.

Rekonstruovaný přístavek kostela sv. Anny, bývalá kočárovna, se proměnil v útulnou cukrárnu s vystavenými kolážemi na starozákonní téma, které zapůjčila farnost Polička. Stánky s dárkovým zbožím lidového charakteru a s výrobky chráněných dílen lemovaly cestičky v zámeckém parku.

„Tento den byly otevřeny dveře pro toho, koho zajímá život našich klientů v historických interiérech bývalé jezuitské rezidence,“ říká ing. Miroslav Wajsar, ředitel Oblastní charity Červený Kostelec. A dodává: „Jsme opravdu rádi, že se prostřednictvím živého vysílání v Českém rozhlase Hradec Králové, mohli posluchači dozvědět více o zákeřné nemoci roztroušená skleróza a o Domově sv. Josefa, doposud jediném zařízení v ČR pro lidi takto nemocné.“

Akce se konala za podpory města Dvůr Králové n. Lab., Královéhradeckého kraje a sponzorů. **(Jitka Holcová, www.domovsvatehojosefa.cz)**

VZDĚLÁVÁNÍ

PROJEKT MEZINÁRODNÍ SPOLUPRÁCE ÚSPĚŠNĚ POKRAČUJE

Projekt mezinárodní spolupráce **Profesionální pečovatelé** úspěšně pokračuje. Jeho hlavním cílem je přenést zahraniční osvědčené know-how z oblasti péče o seniory a managementu charitních organizací, aplikovat je do prostředí ČR, proškolení odborníky a vytvořit odborné výukové materiály. **Tento projekt je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem ČR v rámci operačního programu OP Lidské zdroje a zaměstnanost.** Jeho realizaci zajišťuje Diecézní katolická charita Hradec Králové. Partnery projektu jsou Slovenská katolická charita Bratislava, Diecézní charita Würzburg (Německo) a Caritas – Vyšší odborná škola sociální Olomouc.

Po březnové konferenci u slovenských kolegů v Tatranské Kotlině proběhla v dubnu 2011 další vzdělávací akce v rámci zmíněného projektu, tentokrát u partnerů v Německu pod záštitou Diecézní charity Würzburg v Retzbachu. Na konferenci s názvem **Hodnotový management Charity** přijelo 37 zástupců z ČR, Slovenska a z Německa. Program byl náročný, ale témata byla hodně aktuální pro management Charit.

Jako první měl vystoupit **Prof. Heinrich Pompey**, který byl bohužel den před zahájením konference hospitalizovaný. Jeho přednášku Jak zvládat utrpení silou a moudrostí víry fundovaně přednesl přítomný ThLic. Michal Umlauf.

Prof. Elisabeth Jünemann z Katolické vysoké školy v Paderbornu se již dlouhodobě věnuje tématu Desatera jako základní inspiraci pro oblast sociální pomoci. Její přednáška byla hodně inspirativní a věříme, že bude příležitost znovu se setkat i přeložit některou z jejích publikací na toto téma.

P. Theo Apadamier, člen řádu redemptoristů, nám přiblížil téma duchovního doprovázení na základě použití skript berlínského diecézního prezidenta Dr. Stefana Dybowského.

Cyklus přednášek první den uzavřela **Gabriele Kimmel**, která nám přiblížila aktivity dobrovolníků v charitních projektech.

Druhý den jsme vyslechli stěžejní přednášku **Prof. Ralfa Haderleina** na téma Křesťanský management kvality. Co je v naší službě „navíc“, jak se prožívá víra v Charitě, kde všude ji spolu se spolupracovníky sdílíme... Odpoledne nám pracovník Diecézní charity Würzburg **Georg Sperrle** představil zajímavý společný projekt 23 charitních pečovatelských a ošetřovatelských služeb jejich regionu. Společně během 2 let přemýšleli a vypracovali si svůj Křesťanský profil, který se stal jejich základním dokumentem.

Poslední den proběhla exkurze v Nádražní misi a prohlídka historického města Würzburg.

Třetí závěrečná konference projektu se uskuteční letos v říjnu v Litomyšli pod záštitou Diecézní charity Hradec Králové a Pardubického kraje.

Projekt je financovaný z prostředků ESF a státního rozpočtu ČR.

Zdenka Kumstýřová, manažerka projektu

Letní poutě na území diecéze

Svatoannenská pouť u Pohledu – pobožnost křížové cesty,
autor: Zuzana Klementová

Svatoannenská pouť u Pohledu – obnovená fasáda kaple,
autor: Michal Nicák

Salvátorská pouť v Chrudimi – pohled na oltář během večerních chval, autor: Stanislav Novotný

Salvátorská pouť v Chrudimi – požehnání posvátným obrazem,
autor: Stanislav Novotný

Neratovské poutní slavnosti – cesta k chrámu, autor: Josef Krám

Neratovské poutní slavnosti – pohled z kůru do lodi během mše svaté, autor: Josef Krám

Ze života vikariátu Náchod

Během loňské Noci kostelů proběhla na faře v České Skalici výstava kreseb Evy Skořepové

Velikonoční vigilie v Červené Kostelci

První svaté přijímání v Červeném Kostelci

Letos proběhlo v Červeném Kostelci Diecézní setkání ministrantů, ale i těch vlastních mají ve farnosti dostatek

I na druhém konci broumovské farnosti se lidé schází, aby oslavili patrony kostelů v Ruprechticích a ve Vižňově na tzv. Jakubsko-annenském víkendu

První farní tábor broumovských dětí v Machově